

πλιούτους εις αυτών η έννοια του ειναι αίνυματική. Απαιτείτο η Έλλάς να αναφανή πάλιν εις τον κόσμον. Διά να κατασταθῆ ἐπ' αυτης εύκολωτέρα η μελέτη τῆς πολιτικῆς, καθότι ἐν μέσῳ τῶν Έλλητικῶν ένθους παρατηρεῖται τις αὐτός ὡς και εις όλα τὰ λοιπά Εύρωπαικά Κράτη περιστάσεις, με τίν διαφοράν ὅμως ὅτι τὰ πάντα καθίστανται ἀνάλογος ἀπλοώτερα και εύκαταληπτότερα ένταῦθα, και ὡς ἐκ τούτου τὰ ζήτηματα όλα ἀποβαίνουσι τούτου ὄραγγη και διακεκριμένα, ὥστε καταπύξουσι εὐκόλως τὰ εἰρητάση.

Τὸ Έλλητικὸν ένθος ἐγαράμηνον παρὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19 αἰῶνος ἐφύθη παροουσιζόμενον εις τὴν σκοπὴν ὅπου ὁ παρχώσιμος εἶδος ἀναπτύσσεται, ἀμείζον του Λυτικῶ μυστικισμοῦ και τῆς ἀνατολικῆς εὐλαϊκότητος, και μολοῦσιν ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν κωφίαν αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐλευθερίας και τῆς ἐξουσίας παρουσιάζονται ένταῦθα ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὡς και εις τὴν Γαλλίαν λ. γ. η τὴν Ἀγγλίαν μορφήν, εἶναι ὅμως οὐχ ἕσσον ἀναντιρρήτων ὅτι εις τὴν Έλλάδα ποτὶ δὲν καταντήσουσιν εις τὴν μεταρσιτικὴν τῆς ἀριστοκρατίας η τῆς δημοκρατίας, και ἐκαστην δοξασίαν ὑπαγορεύει πάντοτε ένταῦθα πραγματικῶν τι και ἀληθῆς συμφορον. Ἐκ τούτου δὲ συνάγεται ὅτι και ὑπὸ μόλιον τὴν πρόσφιν τὸν οὐμφαρόντων ἀν ἐπιβίωσις τὴν θεωρίαν εις τὴν Έλλάδα τὴν πολιτικὴν, αἱ έννοιαι του βίλιον παρῆτι τοῦ αὐτοῦ ἀποτέλεσμα ὡς ἀν ἤβλην τὴν θεωρίαν ὑπὸ τὴν πρόσφιν τῆς ἠθικῆς καθὼς γίνεται συνήθος εις τὴν Εύρωπην. Και διὰ τῆς τούτουσι μεθόδου δύναται ἀναμφρόβολος να ἐκτιμήσῃ τις εύκολωτερα εις τὴν Έλλάδα τὰς πολιτικῆς περιστάσεις παρ' εις καθὲ ἄλλο μέρος, και να ἐννοήσῃ ὅτι η πορνή Έλλάς δύναται πολιτικῶς να θεωρηθῆ ὡς παράδειγμα τῶ ὁποῖον θέτι η θέια πρόνοια ὑπ' ὄφιν τὸν ἀνθρώπον εις ἐσχέτην καθ' ἡν ἐκαστος εὐαγγλίσιος πάσος τὰς γνώσεις του, ἀναγκάζεται τέλος πάντων να κερῆται τὴν ἀγγυαῖν του ὡς πρὸς τὴν τύχη τὴν ὁποῖαν ἐπιφυλάττει τὸ μέλλον εις τὰ Εύρωπαικά Κράτη.

Ἡ Κιόβητης τῆς Α. Μ. ἠγόησε καλλίστη τὸν χαρακτήρα τούτου τοῦ Ἐλλητικῶ ένθους και τοῦ ἠθικῶ και πολιτικῶ αὐτῆς προορισμοῦ, ὅθεν ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως τοῦ Βασιλέως εις τὸν θρόνον ἴδομεν ἡμέρη τῆ ἡμέρη τὰ συμβέβηκτα όλα ὑποτασσόμενα εις τὸν Βουλιὸν του τὴν ἐπιφάνη, και τίνωντα ἀκαταπαύτως πρὸς τὸν ὅκλον παρὶ τοῦ ὁποῖου ἐμιλήσαμεν ἄνωγτρο, εἰπότες ὅτι τὸ Έλλητικὸν ένθος πλησιάζει πρὸς τὴν κοινότητα ἀποτὸ ἐν ὁτ α τ α. Ἡ Κιόβητης τῆς Α. Μ. εἰσέφει ὅτι εἶναι προοριζόμενα εις τὸ στόδιον τῆς συγκομιδῆς ἀναπτύξεως να λύσῃ τὸ πρόβλημα τῶ ὁποῖον τούτοις ἐυζήτησαν αἱ λοιπαὶ τῆς Εύρωπης Κυβέρησεις, και τὸ ὁποῖον ἐκφράζεται διὰ τῆς ἀνάγκης του να συναρῶσιν και να συναρμολογῶ ἠδῶσι, αὐτὰν ἐπιζητοῦ ἀρχαὶ τῆς ἐξουσίας και τῆς ἐλευθερίας, και δὲν ἀντιθέτι τὴν Κυβέρησιν ὅτι διὰ να ἀναγκασθῆ ὁ κόσμος ὅλος τὴν πολιτικὴν εἰσὶν τῆς Έλλάδος και τὸ πῶσον αὐτὴ ἑαρήνη εις τὰς τῆρας τῆς Εύρωπης και τῆς Ἀσίας, ἀπαιτεῖται ἀρετέως να καθορήσῃ εις τὴν ἐσοτέρωκὴν πολιτικὴν μας ὥστε χρυσιμώσῃ ὡς παράδειγμα εις τὰ λοιπά ἔθνη, να ἐπιβεβαιώσῃ τῆς Έλλάδος τὸν χαρακτήρα τὸν ὁποῖον ἐκ τοῦ προτίμου ἀποβιδουσιν εις αὐτὴν ὅσα εὐφρόδης τὴν ἐπιβλήσῃ ἀφῶ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ὀμορφικῶ ζυγῶ.

Ἐπομένως η σύγχρόνοις τὸν κομμάτων ὀδίζεῖ κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τούτου, ὅτο δὲ θεωρομένη ἐδῶγος δύναται τις να εἰπῆ ὅτι δὲν εἶναι εἰρη ὅρος μεταδόσεως πρὸς ἑσχέτην καθ' ἡν ὅλα αἱ κλάσεις τὸν πάλαιον ἦσαν διηρημένα και διευμάχοντο μεταξύ του, εις τῆς πράγματων ὅπου ὅλα τὰ συμφρόντα και ἔσπου αἱ δοξασίαι βίλιον συντελοῦσι πρὸς τὴν κοινὴν πρόοδον ὑπὸ τὴν προστασίαν και τὴν ἐπιφάνη τῆς ἐξουσίας ὀσως ἐπίσης δικαίως και πατρικῆς πρὸς πάντας.

[Ἡ συνέχεια εις τὸ προσεχὲς φύλλον]

Μῆς γράφουσι ἐκ Σπάρτης τὰ ἀκόλουθα.
Ἡ διαγωγή τοῦ Λαχαγῶ Πιερῶκος Μαρρομυχῆλη εἶναι πολλὴν ἐπαικὸν ἀξία. Ὁ ἐπίτιμος οὗτος Λαχαγῶς συνελθεῖν ἦδη ἀπὸ τὰ 1833 τὸν σκοπόν τὸν ὁποῖον και ἐπράγμα τοποίησι, τοῦ εις Πεταλίδιον συνοικισμοῦ τὸν ομηπατριωτικῶν του Σπαρτιανῶν, τὸν ὁποῖον ἀπολαμβάνει τὴν ὑπόληψιν. Ἡ Κιόβητης ἐνδύσων εις τὰς ἐρελήμονς προτάσεις του, γρηγορήσων ἀνάλογα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του μῆσα. Δὲν εἶδοντο ὅμως ν' ἀρχίσῃ ὁ συνοικισμῶς οὗτος εἰμὴ παρὶ τὰ τέλη τοῦ 1835, διότι ἀπαιτεῖτο προηγουμένως να γίνῃ η καταμύτρησις τὸν γαιῶν και τῆς νῆας πόλεως τὸ σπῆδιον. Τότε πρώτος ὁ Κ. Πιερῶκος μεταβάς μετὰ τῆς οικογενείας του εις Πεταλίδιον ἐκδομήσῃν ὀκίαν, και τὸ παράδειγμα τοῦ ἠκολούθησαν και ἄλλοι ομηπολιταὶ του, ὥστε 150 και ἐπίκειρα οἰκίαι ἀνηγῶθησαν ἦδη, και ἐπὶ τοῦ πρὸ δύο ἀέκμη ἐσσον ἐρέμων ὀκίαιον τόπον ὑπάρχει ὁμηρον πόλις ὁποσῶν σχηματισμένη. Διὰ τὴν ταχέαν πρόοδον τῆς ἀποικίας αὐτῆς, ἠβλεν ἴσθαι ἐσχῆς ἔργον να διαμύκρῃσιν ἀκόμη εις Πεταλίδιον ὁ Κ. Πιερῶκος, ὁ γίν' ἀνοικητῆς και ὁ Ἐκτακτοῦ Ἐπιτροποῦ τὸν Σπαρτιανικῶν ἀποικίαν Κ. Τυγματῆρχῆς Φίδερ. Ὅθεν δὲν ἀμφρόβῶλλον ὅτι η Α. Μ. παρὶ πολλῶν ποιημένη τὴν ἐπίτιβῃν τούτου κωροφελῶς ἔργον, θέλει γρηγορήσει όλα τὰ ἐπὶ τούτῳ μέση. Ἀκολούθως θέλομεν παραγράψῃ με περισσότεραν λεπτομέρειαν τοῦ Πεταλιδίον τὴν θέσιν, και τὰ ἄλλα τοῦ συνοικισμοῦ πρῶστατικά.

Γράφουσι ἐκ Ναυπλίου τὴν 30 Δεκεμβρίου 1837.

Τὴν 15 τοῦ ἐνεστῶτος ἀποπερατῶθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς τοῦ σιδηροοργῆσι τὸ ὁποῖον ἀνήγειρεν η Κιόβητης πλῆσιον τοῦ Ναυπλίου. Ἡ κατασκευὴ αὐτὴ εἶναι ἐντέλης εις τὸ εἶδος τῆς και δὲν ὑπάρχει ἀμφρόβῃλια ὅτι θέλει δικαίως κατα πάντα τὰς προσδοκίας μας. Τὸ σιδηροοργῆσι τούτου τίθεται εις ἐπίγειαν ἐντὸς τοῦ προσεχῶς μηνός.

Κατοικισθῆσῃ προσίτη πλῆσιον τοῦ ἀγρου τῆς Ἀέρης και νηροοργῆσι με τὰ ἀναγκαῖα ἐπὶ τούτῳ οἰκίσματα και ἀπὸθήκας, ὥστε τὸ κατάστημα τούτου δύναται να θεωρηθῆ ὡς ἑαρήρις πραγματοποίησις τοῦ ομηπατριωτικῶ τῶ

phes de notre temps ont cherché à expliquer la signification de ce fait qui se reproduit avec tant de persistance dans la politique de notre époque, mais pour la plupart le sens de ce fait est demeuré énigmatique. Il a fallu, que la Grèce reparut au monde pour que, sur son sol, l'étude de la politique devint plus facile. Et en effet dans la nation grecque on observe aussi le même état de choses que dans tous les autres sociétés d'Europe, mais avec la différence que tout y est réduit à des proportions faciles à embrasser, et à une simplicité d'expression qui rend toutes les questions si nettes et si claires, qu'elles se changent naturellement en axiomes aux yeux de quiconque les examine.

La nation grecque, ressuscitée au commencement du 19ème siècle, s'est trouvée, en arrivant sur la scène où la vie universelle se développe, exempte du mysticisme Occidental aussi bien que du matérialisme Oriental; et notamment en politique, bien qu'il soit positif que le principe de liberté et le principe d'autorité y sont représentés comme en France par exemple, ou comme en Angleterre, il est de fait qu'on n'y tombe jamais dans la métaphysique, de l'aristocratie ou de la démocratie, et que chaque opinion y peut toujours se manifester par un intérêt réel et vivant; de quoi il résulte que lors même qu'on voudrait se borner à traiter, en Grèce, la politique au seul point de vue des intérêts on pourrait arriver aux mêmes résultats que si on la traitait, comme cela se pratique ordinairement en Europe, au point de vue de la morale. Ce qui rend évidemment en Grèce l'appréciation des circonstances infiniment plus aisée que partout ailleurs, et ce qui fait que la Grèce moderne peut-être considérée, en politique, comme un exemple vivant, que la providence met sous les yeux des hommes à l'époque où chacun, arrivé à la fin de sa science, se déclare ignorant de ce que l'avenir réserve aux états d'Europe.

Le gouvernement de S. M. a parfaitement compris ce caractère de la nation grecque et de sa mission morale et politique, aussi depuis que le Roi est monté sur le trône a-t-on vu de jour en jour les événements, obéissant à l'influence de sa volonté, marcher sans relache vers le but dont nous venons de faire mention en disant, que la nation grecque touchait au moment de constituer son unité sociale. Le gouvernement de S. M. sent que sa mission dans le cours du développement universel, est de résoudre le problème si souvent posé en Europe par les gouvernements, formulé par le besoin de relier et d'harmoniser, en vue d'un but commun, les principes rivaux d'AUTORITÉ et de LIBERTÉ; et, le gouvernement ne se dissimule pas que pour que le monde entier reconnaisse la valeur politique de l'existence de la Grèce et son importance dans les destinées de l'Europe et de l'Asie; il est de toute nécessité, que dans notre politique intérieure qu'il arrive à un résultat qui puisse, en même temps, servir d'exemple aux autres nations, et confirmer à la Grèce le caractère que lui reconnaissent à l'avance tous ceux qui l'ont étudiée avec soin depuis qu'elle s'est affranchie du pouvoir Ottoman.

Or, la fusion des partis marche droit à ce résultat; et à ce point de vue on peut dire qu'elle n'est que le terme transitoire entre une époque où la division et la discorde régnaient dans toutes les classes, et un état de choses où tous les intérêts et toutes les opinions, concourent au progrès commun, sous la protection et sous l'influence d'un pouvoir également juste et paternel envers les uns et envers les autres.

(La suite au prochain numéro.)

On écrit de Sparte :
Le capitaine Piérakos Mavromichalis mérite des éloges pour le zèle qu'il a mis à établir une colonie de Spartiates à Pétalidis. Le gouvernement avait depuis longtemps accédé aux propositions du capitaine Piérakos et enfin la colonie de Pétalidis s'organisa vers la fin de 1835. Le capitaine Piérakos s'empressa de s'y transporter le premier, avec toute sa famille et y fit constuire une maison : son exemple fut bientôt suivi par un grand nombre de Spartiates, et aujourd'hui on compte à Pétalidis plus de 150 maisons. Il serait à désirer pour le succès de cette entreprise, que le capitaine Piérakos, le gouverneur actuel de Pétalidis, et le major Feder, commissaire extraordinaire de la colonisation des Spartiates, demeurassent encore quelque temps sur les lieux; et l'on a lieu de croire, que S. M., dont la protection a été si favorable à la colonie de Pétalidis, prendra encore cette mesure pour continuer son œuvre. Par la suite des détails plus amples sur Pétalidis et sur sa topographie seront publiés.

On écrit de Nauplie, en date du 30 décembre 1837.
Le 15 de ce mois furent terminés les travaux de construction de la forge que le gouvernement fait établir à Miños près Nauplie. Cette construction est parfaite en son genre et répond à tous les avantages qu'on en attend. Au mois de Janvier prochain on commencera certainement à recueillir les premiers fruits de cette entreprise.

ὅποιον ἐπέκειντο νὰ κατασκευασθῆ κατὰ τὸ ἔτος 1838. Τὸ πρῶτον δὲ ὁ λόγος πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπιπέδους ἀποδομητικῶν καὶ προποσῆται ἀριστὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ ἐπιπέδου ἀποδομητικῶν μὲν ἀποδομητικῶν ὁδῶν μήκος 10,000 μέτρων ἐπὶ 10 πλάτους, τῆς ὁποίας ἡ κατασκευὴ εἶχε ἀρχίσει τὸ παρὸν ἔαρ ἀποπερατώθη ἤδη ἐντελῶς. Κατασκευάσθησαν προεὶς δύο προκυμαίαι καὶ μία γέφυρα ἐπὶ δύο ἀποδομητικῶν, ἡ γέφυρα δὲ προπύκτων εἶναι εἰς παρασκευασθεῖσα.

Ὅλα ταῦτα γινόμενα ἐντὸς τοῦ Νοεβῆ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ἐποδομητικῶν ἔργων ἀποδομητικῶν ἢ Κορινθίας κίθεται ἐπὶ τῆς εὐδαμονίας τῶν τόπων.

Λέγεται ὅτι θέλει συσταθῆ ἕνα ὄπλο εἰς Τρέμισιον πλησίον τοῦ Ἄργους ἐπιποδομητικῶν, τὸ ὅποιον θέλει προκηθῆ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα τοῖς ἀναγκαστοῖς εἰς αὐτὴν ἵππων, καθὼς μὲντοι τοῦδε οἱ ἵπποι ἴσων παραμυθημένοι παρ' ἡμῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτων ἀναγκάζομεθα νὰ καταρτίσθωμεν εἰς τὴν Τουρκίαν ὅσους ἔχρουϊστο τοῦτοῦ διὰ δημοσίων τινὰ ὑπηρεσίαν.

Τὸ παρὸν Σάββατον ἤμειραν τοῦ νῦν ἔτους αἱ Α. Α. Μ. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα ἑρπύσαντες ἀμφότεροι τὸ ἐθνικὸν ἵνδικον μετέβησαν παρὰ τὴν θύραν τῆς πόλεως εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ὅπου ἐπέβη δοξολογία.

Ἐσυνόδωσαν εἰς τὸν Ναὸν τὰς Α. Α. Μ. Μ. ὅλοι οἱ ἐν τῇ προκυμαίᾳ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασίλισσας εἰς τὸ ἀνάκτορον ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὰς Α. Α. Μ. Μ. καὶ τὰς συνεχρήσαν οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

- Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς.
- Τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους.
- Οἱ ὑπάλληλοι τῶν Γραμματειῶν.
- Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος.
- Ὁ Ἄρειος Πάγος.
- Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.
- Τὸ Πατριστασίον.
- Τὸ Ἐρετικόν.
- Ὁ Γενικὸς Ταμίας, ὁ Ἐλεγκτὴς καὶ ὁ Πάροδος τοῦ Ταμείου.
- Ὁ Διοικητὴς Ἀττικῆς.
- Ὁ Γεν. Διοικητὴς τῶν Ταχυδρομίων.
- Ὁ Φοροελεγκτὴς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μετὰ τὴν ὁμοιοδόμησιν αὐτοῦ ἀρμοστικῶν τῆς ἑώρας καὶ τῆς θαλάσσης.
- Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Προεδρείου.
- Ὁ Διοικητὴς τοῦ Διδασκαλείου.
- Ὁ Διοικητὴς τοῦ Νομισματοκομείου.
- Ὁ Ἐφορὸς τοῦ Βασιλικῆς Τυπογραφείου καὶ Λιθογραφίου μετὰ τὸν Διοικητικόν.
- Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος.
- Ὁ Ἐπορχιακὸς Ταμίας.
- Ὁ Ἐφορὸς τοῦ Κεντρικοῦ Νομιστοῦ.
- Ὁ Γεντασιάρχης.
- Ὁ Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.
- Ὁ Διευθυντὸς Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Παρὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐσυνέχθησαν τὰ μεγαλειότητάς τὸν ὅλοι αἱ Κυβερταὶ αἱ ἤδη παρουσιάσθησαν εἰς τὴν αἴθλην.

Τὴν ἑσπέραν ἐβόθῃ χορὸς εἰς τὴν αἴθλην.

ΕΞΩΤΕΚΑ.

Αἴτια. Ἐσχάτως εἰς τὴν Βουλὴν τῶν κοινοτήτων ὁ ῥήτωρ Κ. Αττῶδδ τοῦ Βιρμινγκάμ ὁμιλεῖ μετὰ τὸν ἀποδομητικόν παρ' αὐτοῦ κατακητικῶν σκοπῶν τῆς Ρωσσίας, καὶ ἐξέφησε ὅστε ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἔστιν ἐναντιοῦσα εἰς τὸν ἐφοδομητικόν, κατὰ τὸ Κρουσάτ πλοῖον, καὶ νὰ ὑπεροδομητικῶν τὴν Κιρκασίαν κατὰ τὴν ῥόσον, ἀπερὸντοσα τὴν συνθήκην τοῦ Οὐγκιὰρ Σκέλεσι. Ὁ Ἄρθε Παλμερστον ἀπάντησεν εἰς τὰ ἀνωτέρω μετὰ πολλὴν εὐστοχίαν, ἀποδείξας ὅτι παρὰ τοῦ ἴσων αἱ ὑπεροδομητικῶν τὰς ὁποίας πρὸ τούτου ἤδη κατερὸ διαφωρ τινὲς ὡς πρὸς τὰς προθέσεις καὶ τὰ σχέδια τῆς Ρωσσίας. Ἡ Βουλὴ ἀπέφρασε ἀμφότερα τὴν πρότασιν τοῦ Κ. Αττῶδδ.

Ὁ Λογαγὸς Γοὸδδ ὅστις εἶχεν ἐξουσίαν τὴν κρίσιν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὁ ὅποιος ἐβόθῃ ἐπὶ κράτησιν μετρίστου ἢ γίνῃ ἡ ἀνάγκη τῆς δίκης του, ἀποδείξθη ὁμοδομητικῶν καὶ ἐποδομητικῶν ἀπέφρασε εἰς τι ῥητικωμῶν ὅπου θέλει διαμείνῃ ἴσως ἐφ' ἔρον ἑώρας.

ΓΑΛΛΙΑ. Τὴν Δευτέραν 18 Δεκεμβρίου συνέβη εἰς πρῶτον συνεδρίαν αἱ Βουλαὶ τοῦ 1837 καὶ 1838. Ἡ συνεδρίασις αὕτη ἔσυνεβη ἵναμα μεγαλοπρεπῆστατον, καὶ ἀπέφρασε εἰς τὸν Βασιλεῖα καὶ εἰς ἴσων τὴν αἰκογύνειαν αὐτοῦ πῶσον τὸ Γαλλικὸν ἔθνος τῶς εἶναι ἀραιοκομῶν. Ἡ δὲ ἰσων τοῦ Βασιλέως τὴν ὁμιλίαν μετ' ἠθροστικῶν τῶν ὅτι προσηχίν. Ἄλογοι τοῦ ἀνακτοῦ ἴσων πλήρεις συμπάθειας ἐπὶ τὸν ἀληθῶν συμφορῶν τῆς Εὐρώπης, καὶ πλήρεις συνείσως καθῶσον ἀπέφρασε τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ἱλίας δεσέψαν. Ὁμιλοῦν παρὶ τῆς Ἰσπανίας ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος εἶπε ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ ἐποδομητικῶν τὰ συμφορῶν τῆς Βασιλείας, καὶ τὴν ἴσων ταύτην μετρημένησων ἤδη μετρημένους. Ἡ δὲ πρὸς τὸ Ἀγγλίον, ὁ Βασιλεὺς ἀπέφρασε χωρὶς πῶσον πὰς διστάσῃ ἐπὶ ὅτι θέλει διατηρῆσαι τὰς κατακτηθείσας χώρας εἰς Ἀρκωκίαν καὶ κρητίσας μέλιστα ὅτι προσηχός θέλει ζήτησις ἀπὸ τῆς Βουλῆς νὰ χρηρησῶσι τὰ ἀναγκασία μέσα διὰ τὴν ἀνακατασκευὴν τῶν ἀνάγκας τῶν ἀραιοκομῶν. Ὁ Κ. Ὀδιδὸν-Βαρόδδ εὐλοῖ διὰ τὴν ἀντιπροεδρίαν τῆς Βουλῆς ἕξουσι, καὶ δύν-

On a construit près de l'ancre de Lerne une salpêtrière avec ses habitations et ses magasins, et cette établissement peut être regardé comme le commencement d'exécution de la Poudrière dont la construction est projetée pour 1833. Cette salpêtrière est aussi fort bien bâtie et promet toujours de bons résultats.

La route de Calamaki à Loutraki de 10,000 mètres de longueur sur 10 de largeur, commencée au printemps dernier est entièrement achevée, ainsi que les deux quais dont le premier est construit en pierres de tailles de grande dimension et le pont dont l'exécution mérite attention.

Toutes ces constructions exécutées dans les provinces d'Argolide et de Corinthe prouvent suffisamment les soins que le gouvernement donne au bien être du pays. On parle de l'établissement d'un haras à Trémésium près d'Argos, qui pourvoit aux besoins de la Grèce entière où la race chevaline n'offre pas de qualités bien satisfaisantes, circonstance qui nécessite l'importation de tous les chevaux de service de Turquie.

Samedi dernier, jour de nouvel an L. L. M. M. le Roi et la Reine revêtus du costume national se rendirent à 9 heures du matin à l'église de Sainte Irène et assistèrent à la célébration du service divin, accompagnés de tous les employés civils et militaires.

Retenues au palais L. L. M. M. reçurent ensuite les félicitations des employés, des militaires et du Saint Synode qui furent admis dans l'ordre suivant:

- Le Conseil des Ministres.
 - Le Conseil d'Etat.
 - Les employés ministériels.
 - Le Saint Synode.
 - L'Aréopage.
 - La cour des Comptes.
 - L'Université.
 - La cour d'Appel.
 - Le caissier général le contrôleur et l'assesseur de la caisse.
 - Le gouverneur d'Athènes.
 - Le directeur des postes.
 - Le commandant supérieur de la capitale et du Pirée, avec les officiers de terre et de marine.
 - Le président et le procureur d'état du tribunal de première instance.
 - Le directeur du Séminaire.
 - Le directeur de la monnaie.
 - Le directeur de l'imprimerie Royale et les inspecteurs.
 - Le commissaire des Finances.
 - Le caissier du département le chef du Musée.
 - Le Recteur du Gymnase.
 - Le président de la caisse ecclésiastique.
 - Le Dimarque d'Athènes et le président du conseil municipal.
- A midi L. L. M. M. reçurent les dames présentées à la cour.
- Le soir il y eut bal à la cour.

EXTÉRIEUR.

ANGLETERRE. Les nouvelles du Canada étaient si peu rassurantes, qu'en date du 18 décembre on écrivait de Liverpool, que les manufactures, dont les relations étaient interrompues avec ce pays depuis le commencement de l'hiver, ne pouvaient pas fournir les demandes, qui leur étaient faites pour le printemps; cependant au dire du Globe on a lieu de penser, que les autorités anglaises comprimeront facilement la rébellion des Canadiens. Le Sun parlait d'une proposition faite au gouvernement, dans le but de rétablir la tranquillité publique au Canada, proposition qui paraît mériter une attention spéciale. Il s'agirait de rendre le Canada, le nouveau Brunswick et la Nouvelle Ecosse, parties intégrantes de l'Empire Britannique, avec le droit de se faire représenter au parlement par des membres chargés des intérêts de ces provinces. Le Sun ajoutait qu'il n'y avait pas plus d'objection à faire contre la réunion de ces trois provinces à l'Angleterre, que contre celles, qui eurent lieu au commencement du siècle dernier avec l'Ecosse, et au commencement du siècle actuel avec l'Irlande. Ce qu'il y a toute fois de positif est que le gouvernement du Canada a commencé à sévir avec rigueur contre les meneurs de la révolte; dix d'entr'eux ont été arrêtés près de Montréal.

Dernièrement la chambre des communes a eu à entendre un orateur (Mr. Attwood de Birmingham) qui s'est élevé avec un inconcevable emportement contre ce qu'il appelait les intentions d'envahissement de la Russie, et qui demandait que le gouvernement anglais s'opposât aux armemens maritimes de Cronstadt; que l'Angleterre intervint en faveur de la Circassie contre les Russes, et fit annuler le traité d'Unkiar Skelessi. Lord Palmerston répondit à l'honorable M. Attwood par un discours plein d'esprit et de sens et réduisit à leur juste valeur les exagérations qui se débitent depuis si longtemps sur les intentions et les plans de la Russie. Il va sans dire que la chambre a rejeté unanimement la motion de Mr. Attwood.

Le cap. Goode, qui avait insulté la Reine, et qui pour ce fait était détenu jusqu'à ce que son procès s'instruisit a été reconnu entièrement aliéné et a été transporté dans un hôpital où probablement il passera le reste de ses jours.

FRANCE. Lundi 18 décembre a eu lieu l'ouverture de la session des chambres de 1837 et 1838. La séance a présenté un spectacle plein de solennité et de grandeur, et le Roi et la famille royale ont recueilli en cette occasion des marques é-

ται τις τὰ εἴπη, καθὼς τὸ ἑξαλογεῖ ὁ ἴδιος, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐπίρροπος ἀπὸ τοῦ διαιθεῖς εἶναι θρηάμβος διὰ τοὺς ὁμοίους τῶν μετρίων καὶ φιλικωτέρων ἀρχῶν τοῖς ὁμοίους αὐτοῦ παροῦσιν. Ἄν δὲ τις πιστὸν εἰς τινος ἡμερησίου ὁ Κ. Ὀδὶλὸν-Βαρότ τὸ θέλει διορθῆσαι ἵπποκράτης γινώσκων τινος μετρίως φησὶς εἰς τὸ ὑπερφυεῖν συμβόλιον, ἀλλὰ μολοντοὶ τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίζουσιν εἰς τὴν Γαλλίαν ὅσαι αἱ ἡμερησίου τῆς ἀντιθέσεως κομίζοντες μολαταῖνα ὅτι εἶναι ἀδύνατοι, ἡ τοιαύτησιν πρόσφορος, καθὼς δὲν ἐπαρῶν λόγος ἰσχυροὶ δὲ νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ὁ Κ. Ὀδὶλὸν-Βαρότ καὶ οἱ ὁμοῖοι του δύναται τοσοῦτον προσεγγίσει νὰ φθάσῃ εἰς ὑπερφυεῖς εἰδους.

Ἐν γένει τὰ μέλη τῆς νέας Βουλῆς εἶναι μετρίων ὀρθομένων, καὶ δὲν ἀπὸλαττα κανόνος κόμματος τῆν ὑπερίσπισιν. Ἡ τοιαύτη ἐκ μέρους τῶν ἡμερησίου προδεδόχεται μεγάλα καλά, καὶ μολοντοὶ δυσχερῆσαι πολλὰς ἡμερησίου, τὸ Γαλλικὸν ὅμως ἔθνος ὀφείλει νὰ τῆν ἱεραρῶν ὡς ἐπέχρημα καὶ νὰ ἐπανίστη τὰ αἰσθήματα τῶν ἀντιπροσώπων του, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκφορίζονται καμμίαν γνώμην πρὶν δοηθεῖαι νὰ χρεῖσθαι οἱ ἴδιοι περὶ ἐκείστων πραγμάτων.

Τὰ δικαστήρια τῆς προτείνουσας ἀποστολοῦσιν κατὰ δύο δίκαι αἰήμερον, οἱ ὁποῖοι ἐφέλκονται καὶ τοῦ κοινῶν τῆν προσοχῆν. Ἡ πρώτη εἶναι τῶν κατηγορηθέντων ἐπιπροσώπου κατὰ τοῦ βασιλέως. Εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνακαλυφθεῖσαν ταύτην συνουσίαν ὅλας ἐς φαίνεται μέρος διάφοροι τῶν ὁμοίων ἡ ἐπὶ τούτῳ κατηγορία ἱεκαμὲν παράδοξον προσβολὴν ἐς ἐκ τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν ἰδέας. Ἡ δευτέρα ἀφορᾷ τὸν πειρήμον Βιδοκ τοῦ ὁποῖου ἡ ἀνάγκησιν προβαίνει ταχῆος. Εἰς τὴν δίκην ταύτην θέλει συμβέουσι ἄπειρον πλῆθος, καθὼς τὸν Βιδοκ τοῦτον ἐκατηγόρησαν ὡς πρῶτα ἀσφόρους κλοπῆς καὶ κατὰ ἐς κλέψαντα ἕγγραφα σπουδαῖα ἀπὸ τὸ κατὰ τῆς Ἀστυνομίας. Ὑποθέτων μάλιστα ὅτι ἔπαρτοσθαι ἀπὸ τινος καιροῦ μυστικῶς ἔζην τινὰ δύναμιν.

ΙΣΠΑΝΙΑ. Τὸ Ἀγγλικὸν ὄμμα τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγῶν Ὀδονγὶλ δευτέρου εἰς τὸν Ἅγιον Σάβαστιανόν, ὁ δὲ ἀρχηγὸς του ἐκείνου εἶναι οἱ κρατῖσθαι καὶ ἀεζματῶται ὑπὸ τῶν ὁμοίων ἐνεκροτεῖται θλῦν ἐπανίθει εἰς Ἀγγλίαν. — Γράφον τὴν 12 Δεκεμβρίου ἐκ τῆς ἀμεσητῆς ἐλθῆς τοῦ Ἑβρου, ὅτι ὁ δὸν-Κάρλος εἶχεν ἀπέσει ἐκ γίνου τῶν ποταμῶν τούτων, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ κίνημα τοῦτο τὰ εἰς Καστελλὸν στρατοπέδον μετὰ τῆς Εὐλομοῦσιν στρατεύματα δὲν εἶχον λάσει κἀνὴν μίτρον κατ' αὐτοῦ.

Ἐλέγτο ὅτι ὁ στρατηγὸς Κορδόβας ἐδιορθεῖ ὑπογράφει ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ὁ Κ. Ἐσπινὸς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ φήμη αὕτη ἦτον ἀδόσοτος.

Ὁ τελευταῖος παράγραφος τῆς ἀναφορῆς τῶν ὁμοίων ἱεκαμὲν ἡ Βουλὴ εἰς ἀπάντησιν τοῦ λόγου τῆς Βασιλείας κατεφέρθη εἰς τὴν συνιδίαν τῆς 13 Δεκεμβρίου, καθ' ἣν ὁ στρατηγὸς Ναρόατζ, ἐξέφρασε λόγον ἀφορῶντα τῶν ἐπιστάσων κατὰ τῶν Χερσονήσων καὶ ὁ ὁποῖος ἐπροβέθησε βαλθῆναι ἐντόπισιν εἰς τὴν Σουλτανίαν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Ὁ Κ. Βόνσεν σύμβουλος Πρεσβείας ἐδιορθεῖ Πρέσβης τῆς Προουσίας παρὰ τῆς Ἀλῆς τῆς Ἰερίας, καὶ ἀπαλθῆν ἔδη εἰς τὰ χρεῖα του.

— Διάφορὰ τις ἐνεβῆ κατ' αὐτὰς μεταξύ τῆς Βελγικῆς καὶ τῆς Ὁλλανδικῆς Κυβερνήσεως, διάφορὰ πηγάσῃ ἐκ τῆς καλλιτομίας δέσοσιν τινος ἐπὶ τοῦ ὁμοίων ἔχουσιν ἀξίσεις ἡμέροτερα νὰ Κράτα ταῦτα.

— Ἀδιακόπως στέλλονται ἱατροὶ στρατιωτικοὶ εἰς Ὀδησόν, καὶ ἐς ἐκ τούτου ἐλόγος δύναται τις νὰ συμπερῶν ὅτι ἡ κατὰ τῆς ἔχουσιν δὲν εἶναι πολλὰ ἐπείστωσιν κατ' ἱεκαμὲν τὴν πόλιν.

— Ἐρωτικαὶ ἱερίδες γίνονται σήμερον εἰς Γενθῆν μεταξύ τῶν διαμαρτυρουμένων καὶ τῶν καθολικῶν, τοσοῦτο δὲ μᾶλλον σπουδαῖα καθῶσιν ἔχουσιν σχίσιν μὲ ζήτηματα πολιτικά.

— Ὁ Κ. Καντελάτζ ἀρχηγὸς ὑπογράφει τοῦ Καρόλου Ἰ. ὅλας πάλιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Ἀνῶτος τῆν θέσιν τῶν ὁμοίων κατεῖχον ἄλλοτε.

— Ἐδημοσιεῖται κατ' αὐτὰς εἰς Κωνσταντινούπολιν προκήρυξις περὶ ἐκδοθησομένης τινος ἐφημερίδος τοῦ Συρμού, τῶν ὁμοίων θέλει συντάττει ὁμοίως τῆς διατρέψεως ἱεκαμὲν χροῖον εἰς Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν. Ἡ ἐφημερίδα αὕτη ἦτις θέλει διαλαμβάνει καὶ ἐκτονογραφίας εἶναι τοσοῦτο μᾶλλον περιεργίας ἀεῖα ὡς ἀντιβαίνει εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Κυραίου.

— Γράφον ἐκ Νιουβόροκον ὅτι ἀπὸ ὁ λαὸς σπείρηται καὶ κατὰ τῆσιν τὰ πιστήρια τοῦ συντάκτου ἡμερησίου τινος (the Alton Observer) ἐβόνοσιν καὶ αὐτὸν τῶν συντάκτων τῆς.

— Ἐφημερίς τις τῆς Χερσονήσου ἀναφέρει ὅτι ἐνὸς διέτρεβεν ἐσχάτος ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἀνῶτος εἰς Ρότινκίρκεν ἐπεροβόλησε τις κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ κατ' ἐπείστωσιν χροῖος νὰ τὸν προσβάλῃ.

— Γράφον ἐκ Πιτρούπολιν ὅτι ἡ ἐπᾶνοδος εἰς τὴν Προτιέωσιν ἀπάσῃ τῆς Ἀυτοκρατορικῆς οἰκονομίας ἐπιμεινετο ἐντὸς τοῦ Ἰαννουαρίου μῆκος, ἀλλ' ὅτι ὁ Ἀυτοκράτορ Νικὼλαος ἐμελίτα μετὰ ταῦτα νὰ ἀπὶλθῃ εἰς Βαρσοβίαν, καὶ νὰ διατρέψῃ καιρὸν τινὰ εἰς Πολωνίαν.

— Ὁ Ὑπεύθυνος Συντάκτης Ἰωάννης Α. Μπαλῆς.

quentes de l'attachement de la nation française. Le discours de la couronne a été écouté avec une religieuse attention, et on y a remarqué des phrases pleines de sympathies pour les véritables intérêts de l'Europe et pleines de sagesse relativement à l'administration intérieure de la France. En parlant de l'Espagne, le Roi Louis Philippe a clairement exprimé l'intention de soutenir la cause de la Reine, et déjà cette intention donne lieu à de nombreuses interprétations; quant à la question d'Alger, le Roi n'a pas balancé à exprimer la volonté de maintenir le pouvoir français en Afrique, et a même annoncé qu'il demanderait prochainement aux chambres, de pourvoir aux besoins des établissements dans l'Algérie.

M^r. Odillon Barrot a obtenu 142 suffrages pour la vice-présidence de la chambre, et l'on peut dire, avec lui même, que c'est un véritable triomphe pour l'opinion modérée et libérale qu'il représente: à en croire quelques journaux M^r. Odillon-Barrot sssrait prêt d'arriver au ministère si une modification avait lieu dans le conseil, mais bien que cette opinion soit vivement appuyée en France par tous les organes de l'opposition, elle semble cependant au moins hasardée, et l'on ne peut s'empêcher de douter d'un succès si prochain dans la fortune politique de M^r. Odillon-Barrot et de ses adhérents. En général les membres de la nouvelle chambre sont fort réservés et ne veulent prendre aucun engagement de parti, cette impartialité est de bon augure, et quoique plusieurs journaux s'en plaignent la nation française, à lieu de s'applaudir de cette sage retenue de ses représentans, et ne peut que louer le sentiment qui porte les mandataires de la société à ne se prononcer pour rien, avant d'avoir pu juger.

Les tribunaux de la capitale sont occupés de deux procès qui intéressent vivement l'attention publique: le premier est celui des prévenus de complot contre la personne du Roi, complot récemment découvert, et dans lequel paraissent avoir trempé plusieurs personnes dont la position sociale fait un étrange effet en regard de la grave accusation qui pèse sur elles. Le second est celui du célèbre Vidocq, dont l'instruction se poursuit avec l'activité, et qui attirera bientôt de nombreux spectateurs au palais de justice. On sait que Vidocq est accusé de plusieurs faits d'escroquerie, et d'avoir souscrit plusieurs papiers importans dans les archives de la préfecture de police. On prend en outre, que Vidocq était depuis quelque temps au service d'une puissance étrangère.

ESPAGNE. La légion anglaise, que commandait le brigadier O'Donnell, a été dissoute à St. Sébastien et son chef a annoncé, que les soldats, qui la composaient allaient, ainsi que leurs officiers, rentrer en Angleterre. — En date du 12 décembre on écrivait de la rive gauche de l'Èbre, que Don Carlos avait repassé ce fleuve de nouveau, et ue malgré cette démonstration les troupes de la Reine cantonnées à Castellon n'avait encore fait aucun mouvement.

Le général Cordova venait, lisait-on, d'être nommé ministre de la guerre et M^r. Espinosa ministre de l'intérieur, mais cette nouvelle ne paraissait pas fondée.

Le dernier paragraphe de l'adresse de la chambre, en réponse au discours de la Reine, a été voté dans la séance du 13 décembre, ou le général Nevez prononça un discours traitant de la situation actuelle de la Péninsule, et qui fit sur l'assemblée une profonde impression.

NOUVELLES DIVERSES.

— M^r. Bussen, conseiller de légion, est parti pour Rome en qualité de ministre Prusse, près le Saint Siège.

— Un différent s'est élevé entre le gouvernement Belge et la Hollande, au sujet de l'explonction d'une forêt sur laquelle les deux royaumes prétendent avoir des droits.

— L'état sanitaire d'Odessa continue d'exciter des inquiétudes assez vives pour que l'on y envoie continuellement des médecins militaires.

— Des dissensions religieuses ont éclaté à Genève entre les protestans et les catholiques et leur objet est d'autant plus sérieux qu'il se rattache à des questions politiques.

— M^r. de Chantelauze, ancien ministre de Charles X., a repris au sein de l'Académie de Lyon la place qu'il occupait anciennement.

— Un prospectus d'un Journal des modes circule à Constantinople; ce journal doit être publié par un Turc qui a longtemps séjourné en France et en Angleterre. Cette publication se fera d'autant plus étrange que l'ouvrage, qu'elle sera, contrairement aux préceptes du Coran, accompagnée de gravures.

— On écrit de New-York que le rédacteur d'un journal (l'Alton Observer) a été massacré par le peuple, après avoir vu piller et détruire les presses et les bureaux de son établissement. Le nom de ce rédacteur est Lowejoy, ministre du culte.

— Un journal de Hambourg rapporte que pendant le séjour récent du Roi de Hanovre à Rotenkirchen, un coup de fusil a été tiré sur ce prince, qui heureusement n'en a pas atteint.

— On écrit de St. Petersbourg que la famille impériale reviendra dans cette capitale dans les premiers jours de Janvier, et que l'empereur Nicolas a le projet de se rendre ultérieurement à Vienne, et de séjourner quelque temps en Pologne.

— On parle d'un grand camp de manœuvres, qui serait établi dans le gouvernement de Moscou et que passerait en magnificence le camp de Wossnesensk.

Le gérant responsable Jean A. Balis.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τις της εβδομάδας, την Παρασκευή και Κυριακή. — Η τιμή της συνδρομής είναι δύο δραχμές, και η της επιπλέον. — Η τιμή της αποστολής είναι είκοσι δραχμές. — Ο ταχυδρομικός κόσμος είναι είκοσι δραχμές. — Ο ταχυδρομικός κόσμος είναι είκοσι δραχμές.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 francs par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lettres par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'imprimerie Royale chez les directeurs de l'Imprimerie dans l'Imprimerie, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΗ, 13 Ιανουαρίου.

JEUDI, 25 Janvier.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆς 12 Ιανουαρίου.

Είπομεν προλαβόντες, ότι η συγχώνευσις τῶν κομμάτων δεν πρέπει να θεωρηθῆ ἐπὶ τῆν Ἑλλάδα ἐπὶ ὅς ὁρος μεταβάσεως τοῦ ἔθνους ἀπὸ τῆς ἀναρχικῆς καταστάσεως διαρκούσης τῆς ὁποίας ἐξαιρουμένη να ἀναπτύσσεται μέχρι τῆς εἰς τὸν ὄρον ἀναβάσεως τοῦ βασιλέως, εἰς τινὰ ταῦν πραγμάτων ῥημάτων καὶ ἐπισημάνων ὅταν εἰς τὴν περιπτώσει ταῦτων κρίνομεν ἀναγκαῖον καὶ ἀποσετασόμενον ὅσον ἀντιφύσεις προέβαιον πάλαις ἐπαναλαμβάνουσι, καὶ τὰς ὁποίας, μὴ ὑποτασσόμεναι μας, ὀφείλουμεν νὰ τὸ ἀμολογώμεν, δεν ὑπαγορεύει πάντοτε ἀκροαγόνεσ ἀίσθημα πατριωτικόν.

Ὅταν ἡ περὶ συγχώνεωσιν τῶν κομμάτων γνῶμη ἐξεφράσθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, καίτοι πρό καιροῦ ἡδη ἐθαυροῦσθα εἰς τὴν ἐπιτήριον πολιτικῶν, ἡ γνῶμη αὐτῆ, ἡμε κατασταθεῖσα ἐκείνη, ἔφερε χαρακτῆρα καιροῦν ἢ ἐν μίσει τῶν ἰδεῶν τῶν συνήθως ἐπακολουθῶν τῶν κοινῶν τῶν πτεῖμα. Πολλοὶ τῶν ἑλλᾶδων ὡς ἀπορίας, οἱ πλείστοι δὲ καίτοι ἀναγνωρίζοντες αὐτὴν ὡς τὰ μέγιστα περιπέδητον, ἐκείνην παρρησίᾳ ὑποκατάσθητον τῶν κομμάτων τῆν συγχώνεωσιν. Ἀπαιτεῖτο πολλὰ συμπεριόριστα νὰ διαδέχθαι τὸ ἴν τὸ ἄλλο, καὶ νὰ ἀποδείξωσι τὴν ἀναπόδεκτον ἀνάγκην τῆς συγχώνεωσιν τῶν κομμάτων, διὰ τὰς ἀνεπιθύμησις οἱ ἀλλήλους ζήλοισι τοῦ κοινῶν συμφέροντος, οἱ κομματοῖσι καὶ ἐξουσιοδοτήσιν τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἀνεκτότος ὑπαταχθῶσι τὴν πατρίδα των, νὰ γένοιεν καὶ κατὰ τὴν ὅτι ὄφειλον νὰ ὀφείλουσιν τὴν γενικήν τῶν πραγμάτων κρίνεισιν πρὸς τὴν τοιαύτην διεύθυνσιν. Ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῶν ἀνακατορῶν προδοτικῶν, καὶ τὴν δολιχείαν τοῦ μονάρχου ὄντοσιν, πάντες ἠγνοῦσιν τέλος πάντων ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης καινῆς γνῶμης ἰδίωσιν νὰ προέβῃ ἀποτέλεσμα τι πραγματικῶν, ὑποτιμῶν, μίση καὶ γόνιμον. Ὅταν σήμερον, τῶν κομμάτων ἡ συγχώνεωσις ἔχη ὡς πᾶσαν ἄλλην πολιτικῶν γνῶμην τοῖς ὀφθαλοῖσι καὶ τοῖς ἑαυτοῦσιν τῆς, ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἐναντιότησ μαζὰν τοῦ νὰ προσέβῃ τὸν ἔθνον τῆς γνῶμης ταύτης χαρακτῆρα, καθιστὰ μάλιστα ἐπὶ προφανεῖται τὴν μεγαλειότητα καὶ τὴν βασιμονία αὐτῆς. Καθὼς ἀν θεωροῦσιν τὰ πράγματα ἐκ τοῦ πλῆθουσιν, καὶ ἀν ἐξέτασιν ἐπιμέλῃ τὰ ἀίσθημα τῶν ὅσοι ἀντιπολιτικῶσιν τὸ ἀρνητικῶν τοῦτο ὄψασμα, θέλει ἰδῆ ἄριστος ὅτι ἐκείνοι κερῖος οἷτινεσ ἤδησαν ἐν μίσει τῶν ἐπιμελῶν πολέμων καὶ διχνοῦσιν, ἀντίκεινται ὅλας δυνάμεισ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τάξεωσ τινῶν πραγμάτων μὲ τὴν ὁποῖαν οἱ ἐπιμελῶν ἀγνοῦσιν ἔχουσιν εἶδωσι τοῦ λοιποῦ ἀσφιγδῶσιν. Ἀνίσως δὲ ἐκτόσ τοῦτοσ οἱσ καὶ τινεσ ἄλλοι οἷτινεσ δὲν ἐκτιμῶσιν ἐπιμέλῃ τῶν τῶσιν τῆς νῆας ταύτης πολιτικῆς, ἀρκαὶ νὰ φέρῃ τὴν κατὰ τὴν, ὅτι ὁσοῖσ νῆον τὸ ὄψασμα ἀνεφάνη εἰς τὸν κόσμον, ἔχον ὡς ἄριστον ἀποτέλεσμα νὰ ἐγείρη κατ' αὐτοῦ ὅλας τὰς πάλαια εἰσεσ, ὅλοσ τοῖσ τεταρτημιῶνεσ τῶνοσ, ὅλας τὰς προλήψεισ τῆς ἐποχῆς ἐκείνησ, καὶ τέλος πάντων ὅλα τὰ πραγματικὰ ἡ τὰ κατὰ φαντασίαν συμφέροντα τῆς ἐποχῆς. Ἰσὸ τὴν ἐποχὴν δὲ ταῦτων θεωροῦμενα τὰ προσκῆματα τὰ ὁποῖα ἀπέντησιν κατ' ἀρχὰς τὸ τῆς συγχώνεωσιν τῶν κομμάτων ὄψασμα, εἶναι μάλλον ἀπόδειξι τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ἰσχύωσ ἡ αἰτία ἀποδοκαίσεωσ. Ἀλλὰ σήμερον τέλος πάντων καινῆσ δὲν ἀντίκεινται πλέον εἰς τὰς προσπάθειασ τῶν ὅσοι διεθυμῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πρόδοσιν τὴν ὁποῖαν διαγράφουσιν αἱ περιστάσεισ εἰς τὰς ὁποῖασ ὄμειν, καὶ ἀν ἰσχυρίζονται ἄτομα τινα μὴ ὀλιγοτὰ νὰ συντίθουσιν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ τοσῶτον προέχεται ἐκ τοῦ ὅτι ὡς πρὸς τὰς καιροναῖεσ ἰδίασ, ὑπάρχει πάντοτε εἰς πᾶσαν καιροναῖαν κλίσεισ τριδιθροῦσιν οἷτινεσ ὅστε πιστεύουσιν ὅτι παραδέχονται τίποτε πρὶν ἰδῶσιν καὶ ἀρθεῖσ, διὰ τοῦτο ὀφείλει τινεσ πάντοτε ὡς πρὸς τὴν ἀνθρώπων νομοσῖαν νὰ ἐφαρμόζωσ κατ' ὅλοσ τοῖσ τῶνοσ καὶ κατ' ὅλοσ τὰς ἐποχὰς τὸ κατὰ παράδοσιν ἀρχαῖον ἔθνον τῆς ἀποστῆσ τοῦ θεοῦ. Ἀλλὰ εἰς ἐκαστοσ ἐνοῖσι μάλιστα ὅτι ὅσοι ἐθροῖσιν εἰσεσ παραδεξιμῶσ καὶ δοξαῖεσ ὁμοίαισ δὲν δύναται τοσῶτον ἐξέκωλοσ νὰ μεταβάλλουσιν ἐν ἀσφαρ ὀλοκλήρον τὸν βίον των, καὶ ὅτι ἀπαιτεῖται εἰς τοῖσ τοιοῦτοσ νὰ ἀποδείξῃ ἡ ἕλικὴ πείρα ὅτι τὰ ἱδικὰ καὶ φυσικὰ αὐτῶν συμφέροντα μὴ ὀλιγοτὰ δὲν ἐκτίθενται ὑποσπόμενα εἰς ἰδίασ καιροναῖεσ ὡσ πρὸς τὴν πολιτικῆν. Ἡ ἕλικὴ ἄρα αὐτῆ πείρα προβαίνει γαρφατῶνεσ ἔθνησ, καὶ μετ' οὗ πολλὸ θέλει ἐνοῖσι ἐκαστοσ ἐκείνοσ πρὸς ἐγγυῆσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Μοναρχίαν καὶ ποῖα θέλοσ εἶδωσι εἰς τὸ μέλλον αἱ συνέπειασ αὐτῆσ τότε θέλει ἠγνοῦσιν ἐκαστοσ πῶσ ὄντοσιν καὶ προεκτικῶτεσ ὑπάρχει εἰς τὴν μετρίαν καὶ ἀμερόληπτον διαγωγῆν τοῦ νῆου Ἄνακτοσ τῆς τοῖνεσ Ἑλλάδοσ.

Ἐπαγορεύομεν λοιπὸν εἰς τὰς ἀντιφύσεισ περὶ τῶν ὁποῖων ὀμιλοῦμεν ἐνωρίτερο, ἀναποδῶνι πρῶτον εἰς τὴν μάλλον κοινήν μετὰ τὸν λαόν, καὶ τὴν ὁποῖαν προσκοπιόμενοι ἐπαναλαμβάνουσι τινεσ κακῆ τῆ πίστισ ἐπὶ προσκῆματι ὅσοσ ἀπολοκῶτεροσ ἀλλὰ ποῖοσ δὲν γινῶσιν τὰ ἐκδομῶσ καὶ ἀληθῆ τῶν τοιοῦτων ὄψασματῶσ.

INTERIEUR.

ATHÈNES le 24 Janvier.

La fusion des partis, avons nous dit, ne doit en definitive être considerée en Grèce. que comme un moyen de transition qui doit aider la nation à passer de l'état anarchique dans lequel est s'est développée jusqu'au jour où le Roi est monté sur le trône, à une situation stable est definitive, et à ce propos nous ne croyons pas inutile de répondre à quelques objections que nous avons souvent entendu répéter, objections qui, nous le disons avec peine, paraissent ne pas être toujours dictées par un patriotisme bien éprouvé et bien irréprochable.

Lorsque la pensée d'une fusion des partis fut exprimée en Grèce, bien que depuis longtemps elle ait été conçue et même appliquée à notre politique, cette pensée ne laissa pas, lorsqu'elle se formula distinctement, que d'apparaître avec une couleur d'étrange nouveauté au milieu des idées qu'on avait coutume de voir occuper l'esprit public. Beaucoup de personnes la traitèrent d'utopie et de rêve fait à plaisir, et un plus grand nombre encore, tout en la reconnaissant comme fort désirable, déclarèrent la fusion des partis impossible. Il fallut que bien des faits se succédassent pour que leur enseignement fit ressortir la nécessité d'une fusion des partis, avant que les hommes ardents et dévoués, les hommes intelligents et clairvoyants, que la Grèce connaît comme ses plus infatigables serviteurs, sougeassent à travailler pour faire entrer le mouvement général dans cette direction : cependant, grâce à la persistance des intentions royales et grâce à la sagesse du Souverain, chacun arriva peu à peu à comprendre que quelque chose de réel, de vivant, de grand et de fécond, pouvait naître de cette pensée nouvelle, et aujourd'hui, la fusion des partis, comme toute opinion politique, a ses partisans et ses détracteurs.

La fusion des partis a des détracteurs, et ce fait, loin de nuire au caractère de nationalité de cette idée politique, sert encore à en faire ressortir la grandeur et la consistance, car si l'on y regarde de près, et si l'on arrive à pénétrer les sentiments qui inspirent les paroles qui se prononcent contre le système naissant, on trouve que ce sont précisément ceux qui n'ont grandi que dans les luttes intérieures ou dans les guerres civiles, qui s'opposent de toutes leur forces à l'avènement d'un ordre de choses où les luttes intérieures et les guerres civiles seront désormais impossibles : Puis s'il se trouve encore çà et là quelques individualités qui déprécient les tendances de la politique nouvelle, il suffit de se souvenir que toutes les fois qu'un système nouveau a paru dans le monde, son premier effet a toujours été de soulever, contre lui même, toutes les habitudes anciennes, toutes les routines admises, tous les préjugés de l'époque, et enfin tout les intérêts réels ou imaginaires du moment : de ce point de vue on pourrait dire que l'opposition, qu'a rencontré dans le principe, le système de la fusion des partis est plutôt un signe de la réalité de sa force, qu'une raison pour le condamner. Mais, en definitive, à l'heure qu'il est, s'il se rencontre des individualités qui ne s'associent pas encore entièrement à ce travail c'est que à l'égard de toutes les idées nouvelles, il est toujours une certaine classe de la société qui ne peut croire et admettre qu'après avoir vu et touché, et l'antique tradition de l'incrédulité de St. Thomas est un symbole du raisonnement que l'on doit appliquer, dans tous les lieux et à toutes les époques, en regard du phénomène opinatoire de la défiance humaine. Au reste on comprend parfaitement que ceux qui ont des habitudes prises, des opinions faites, et des idées arrêtées, ne peuvent pas toujours, dans un temps donné, changer instantanément leur vie toute entière, et qu'il est nécessaire qu'une expérience matérielle leur prouve préalablement que leur intérêts moraux et physiques ne sont

Ἡ συγχώνεσις τῶν κομμάτων ἐστίν, ἴσως, δυσκατόρθωτος εἰς τὴν Ἑλλάδα διότι διὰ τὴν γίνεσθαι νὰ λάβωσι προηγουμένως ἐνός ἐκαστοῦ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰ συμφέροντα μετασχηματιστῶν πολλὰ ἀπλότων, καὶ ὅς ἐξ τούτου ἀσφύδιστον μὴ τὴν θύραν τοῦ ἀνθρώπου διαφραγίσωσιν ἢ συγχώνεσις, ἀρα τὸ κομμάτι ὄν θάνατος, ἴσως, νὰ πραγματοποιηθῆ ἀπὸ τὴν θάνατος.

Ἄν ἔπαρχει κομμὰ ἀσφύδιστά ὅτι οἱ ἐκφραζόμενοι τὴν τοιαύτην ἀντίρρησην δὲν χροῖσιν ἐπὶ πολλὰ ἐπιπολιόσ τῶν ἰσθῶν τῆς συγχώνεσις τῶν κομμάτων, καὶ τὰ εὐθὺς ἐπιβά σφύδιστον. Καθὼ τὸς θάνατος τῆς νὰ ἐπιπολιόσ ὅτι ἐντός μόνον μὲς ἡμέρας καὶ κατὰ ἕστην τινὰ ὄραν τὰ διάφορα κομμάτια καὶ αἱ διαρκῆς δοξασίαι ἠμποροῦν ἐξ ἐξ θάνατος, νὰ ἐκλύθωσιν, καὶ νὰ πραγματοποιηθῆ μίσις, ἢ ἐνῶσις τῶν δοξασίων, τῶν θελήσεων καὶ τῶν συμφερότων τῶν Ἑλλήνων ἔσον. — Ἐστὸς τὸ ὅτι ἡ τοιαύτη ἐπιπολιόσ ἠθελαν εἶσθαι παρὰ λόγος, ἐστὶν πρὸς τούτους ἀνατιφύτως προκρίτερον νὰ ρυθίη ἐκαστοῦ τὸν ἀρχιτεχνῶν αὐτοῦ χαρακτῆρα, τὴν ἀκεραιότητα τῆς συνείδησις τοῦ, καὶ τέλος πάντων τὸ ἀνάλογον τῶν συμφερότων τοῦ. Σφύδισται μάλιστα νὰ διατηρήσῃ ἐκαστὸν κατ' ἑαυτὸν τὰ δύο μεγάλα κομμάτια τὰ ὅποια διαμερίζονται τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος τὴν πίστιν τῶν ὄς πρὸς ταύτην ἐκείνη τὴν ἀρχὴν, καὶ τὴν ἀσφύδιστον τῶν ὄς πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνη τῆς γενικῆς ἐπεργησιότητος τῆς ἐποχῆς, καθὼ πάντες ἠγοροῦν ὅτι ἡ πρόοδος μὲς κοινοῦ δὲν πραγματοποιεῖται ἐπὶ ὅλοις ἴσως τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπαινεσίων καὶ ἀντιεργίαι, μετὰ τῶν διαφόρων ἐπιπολιόσ τοῦ ἠλικού καὶ ἐλικού αὐτῆς ἐποχῆς, καὶ διὰ τῆς τριβῆς τῶν διαφόρων συμφερότων καὶ τῶν διαφορῶν κλίσεων. Ἐπομένως καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα καθὼς εἰς πάν ἄλλο μέρος ἠέλων ἔπαρχει πάντοτε διάφορα ἠχοματικὰ πολιτικῶν δοξασίων διότι ἐκαστὸν αὐτῶν ἐρέσει νὰ παροῦσθαι μίαν τινὰ ἐπιπολιόσ τῶν κοινοῦ συμφερότων, ἀλλ' εἶναι ὅχι ἕτος ἀνατιφύτως, (καὶ ἡ συγχώνεσις τῶν κομμάτων δὲν ταῖς εἶσθαι πρὸς ἄλλων τινὰ σκοπῶν), ὅτι ὅλα τὰ κομμάτια, πᾶσι αἱ δοξασίαι, ὅλα τὰ συμφέροντα καὶ αὐτὰ ἐκείνη τὰ ἄτομα θάνατος νὰ ἠμποροῦσιν ἐξ ἐξ πρὸς τὸ ζήτημα τῆς γενικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν γενικῶν τῶν ἐπιπολιόσ συμφερότων. Πᾶς Ἑλλῆς εἴτε Κυβερνητικὸς, εἴτε Συνταγματικὸς ἢ ἄν ἀποκαλεῖται εἶναι πρὸ πάντων ἄλλων Ἑλλῆς, καὶ ὅπως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνος. Ἄν ἔπαρχει εἰς μόνον Ἑλλῆς, ὅστις δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐπιπολιόσ ὄς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ ὅτι ἐπιπολιόσ, καὶ εἶσθαι ἀπείκαστος ὄς τὸ παρὲν αἱ δοξασίαι τοῦ, ἀρα μόνον ὄς ἐνός μὲν νὰ μὴ ἴδῃ προσβαλλόμενα τὰ συμφέροντα τοῦ, ὄς ἔσθῃν δὲ μέρους νὰ πισθῆ ὅτι καὶ αἱ ἀρχαῖαι ἀνταγωνιστοὶ τοῦ συγκατατίθενται ἐλικρινῶς ὄς τὴν αὐτὴν ἀπότασιν. Ὄθεν τὸ ζήτημα ἀ ἴσως ἡ συγχώνεσις τῶν κομμάτων εἶναι ἐφαρμοστέα εἰς τὴν ἡμετέραν πολιτικὴν παροῦσθαι εἰς τὸ ἀνάλογον ὅτι Ἑλλῆς ἔσθῃν ἰσάνην ἀγγίλαν διὰ τὴν ὄσθῃν νὰ ἀπαλλῆσθαι τὰ συμφέροντα τοῦ ἀπὸ τῶν τούτων ἐκείνων ὅτι ὄσθῃν ἀντικεινται εἰς τὴν θελήσιν τῆς τύχῆς τοῦ, καὶ εἶσθαι καθὼ δὲν ἐμπορῆ νὰ ἔπαρχει ὅτι οἱ Ἑλλῆς ἀποδοῦνται τῆς τοιαύτης ἀγγίλας.

Ἐστὶν ἄρα ὅσα προέδωσαν τὴν συγχώνεσιν τῶν κομμάτων ἐξέσθῃν νὰ ἐκτιμήσῃ καλῶς τὸ Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα τῆς ἰδιότητος, καὶ ἐκπληροῦσιν ἔσθῃν τούτο μάλλον ἐπιπολιόσ, καθὼ τὸ ἔσθῃν τούτο δὲν θάνατος νὰ ἐκπληροῦσθῃ ἐπὶ σφύδιστον ὄσθῃν τῶν ἀλλῶν τῆς πατρίδος φίλων.

Καθὼ ὄσθῃν ἡ πραγματοποιησίς τοῦ ἔσθῃν τῆς συγχώνεσις τῶν κομμάτων ἀπόκειται εἰς τὸν ἔσθῃν ὄσθῃν πρὸς σφύδιστον τὴν τοιαύτην εἶσθῃν, καὶ ὄσθῃν πρὸς τὴν ἔσθῃν εἰς πρῶτον. Εἰς τὸν Βασιλεῖα ἀπόκειται καθὼς νὰ κρῖναι πρὸς τῆς εἶσθῃν τῶν συμφερότων καὶ τῶν δοξασίων αἱ ὄσθῃν πρῶται νὰ συγκατατίθενται, καὶ εἰς αὐτῶν καὶ μόνον ἀπόκειται νὰ προῦσθῃν τὴν ἐπιπολιόσ τῆς πραγματοποιησίς τῶν λεπτομερειῶν τῶν ὄσθῃν ἐκαστοῦ κατ' ἀρίστην ἀνάλογον καὶ ὄσθῃν. Ὄθεν μὲν τῆς ἐπιπολιόσ ἐκείνης τοῦ ἔθνος αἱ ἀπῆλθῃς ἐπιπολιόσ ἀπῆλθῃν εἰς τὴν ἐπιπολιόσ ἐπιπολιόσ τῶν πρῶται τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὰ πάντα προῦσθῃν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν πραγματοποιησίς τοῦ ὄσθῃν τῶν ὄσθῃν ὄσθῃν ὄσθῃν ἀνατιφύτως δύναται νὰ ἀπαλλῆσθαι.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Ἐπιπολιόσ ἐπιπολιόσ εἰς τὴν ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου [5 Ιανουαρίου] 1837 [8] διαφορῶν τῆς Γραμματείας τῶν Ἐπιπολιόσ ὅτι αἱ πλείοντα τῶν κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἐπιπολιόσ ὄσθῃν κατασκευασθῶσιν ὄσθῃν ἀμαρτῶν παρὰ τὴν ἀπῆλθῃν τῶν ἀναλοῦσιν ἄμω, διὰ τῶν ἀπῆλθῃν προῦσθῃν τοῦ ἀναλοῦσιν Κ.Κ. Α. εἶσθῃν καὶ σφύδιστον τῶν ἀμαρτῶν.

Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐπιπολιόσ παροῦσθῃν νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἔσθῃν καὶ ἀπῆλθῃν εἰς τὸν ἀναλοῦσιν ἀναλοῦσιν διὰ τῶν ἀναλοῦσιν ἔσθῃν τῶν περὶ τὴν ἐπιπολιόσ, καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τῶν ἀναλοῦσιν ἀμαρτῶν διὰ τῶν ὄσθῃν ἀναλοῦσιν ὄσθῃν τῶν δημοτικῶν συμφερότων τῶν προῦσθῃν.

Ἡ παροῦσα μὲς ἀπῆλθῃν ἔσθῃν ἀναλοῦσιν διὰ τῆς Ἐπιπολιόσ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῆν 25 Δεκεμ. 1837, [8 Ιανουαρίου, 1838].

Ο Θ Ω Ν,

Γ. ΓΑΡΑΚΗΣ.

Ἐκδοῦται κατ' αὐτὰς καὶ ὁ δεύτερος ἀριθμὸς τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, ὅς ἐξ τῆς συντάξεως τῆς δι' ἀναλοῦσιν ἐστὶν ὄσθῃν τῆς ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως διακριτῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐπιπολιόσ. Ἡ ἐπιπολιόσ αὐτὴ ἢ ὄσθῃν φαίνεται ἀπ' ἀρχῆς προκρίμεναι νὰ ἐπιπολιόσ τὰ μάλιστα τῆς ἐπιπολιόσ τῆν πρόοδον, εἶναι ἐπιπολιόσ τῶν διὰ τὴν τοπογραφικὴν καὶ λιθογραφικὴν ἀναλοῦσιν ἀναλοῦσιν, ὄσθῃν καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἔσθῃν τῆν ὄσθῃν διαλαβοῦσιν. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ ἐφημερίς τῆν ὄσθῃν ὄσθῃν ἀναλοῦσιν εἰς τὴν ἔσθῃν, καὶ ἀπὸ τούτου τῆν εἰς τὰς ἐπιπολιόσ καὶ τὴν πολιτικῶν τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου Πίζου Ἐπιπολιόσ τοῦ κέντρου αὐτῆς Συντάξεως, θάνατος τῆς νὰ εἶσθῃν ὄσθῃν νὰ ἐπιπολιόσ μὲ ὄσθῃν τὰς τοιαύτης ὄσθῃν ἐκδοῦσθῃν ἐπιπολιόσ εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν. Σφύδισται ἔσθῃν εἰς τὴν προῦσθῃν τῶν ἰδιότητων τῶν ἐπιπολιόσ ἀναλοῦσιν καὶ τὴν ἐπιπολιόσ τῶν ἀναλοῦσιν καὶ τῶν λιθογραφικῶν ἐπιπολιόσ τῆς περὶ ὄσθῃν ἔσθῃν. Ἰπὸ τὴν διεκτίσει τοῦ ἔσθῃν τῆς Βασιλικῆς Τοπογραφικῆς ἐπιπολιόσ τούτο ἔσθῃν μεταρραβῆσθαι Γαλλικῶν ὄσθῃν, καὶ τότε εἶσθῃν κατασκευῆ ἀνατιφύτως ἀναλοῦσιν καὶ ἀνατιφύτως εἰς ὄσθῃν τῆς ἐπιπολιόσ ἐπιπολιόσ τῆς ἔσθῃν.

exposés à aucun dommage sous l'empire des idées nouvelles qu'on les appelle à pratiquer en politique. Or, l'expérience matérielle dont nous parlons s'avance à grand pas, et bientôt le fait de la naissance, en Grèce, de la monarchie sera, avec toutes ses conséquences d'avenir, à la portée de toutes les intelligences et bientôt chacun comprendra combien il y eut de sagesse et de prévoyance dans la conduite modérée, impartiale et désintéressée du jeune souverain de la Grèce moderne.

Pour en revenir aux objections dont nous avons parlé plus haut, nous répondrons d'abord à celle qui se trouve le plus généralement répandue dans le peuple, et que certaines personnes affectent de répéter avec une apparence de bonne foi et de simplicité, qui font trop contraste avec intelligence et la pénétration que chacun leur connaît, pour qu'on ne soit pas en droit de croire à des pensées plus profondes et plus épurées.

La fusion des partis en Grèce est impossible, dit-on souvent, attendu, qu'elle tend à faire subir une transformation trop absolue aux sentimens et aux intérêts respectifs des individus, transformation qui est incompatible avec la nature de l'organisation de l'homme, et qui dénote, de la part de ceux qui la poursuivent, une prétention dont la réalisation ne pourrait résulter que d'un miracle.

Il est évident que cette objection n'est que la suite d'un jugement légèrement prononcé, et d'un examen, superficiellement fait, de la tendance de la fusion des partis et des véritables intérêts nationaux; car, il est bien évident que personne au monde ne songe à faire que, dans un jour donné et à une certaine heure, les différens partis et les divisions d'opinions disparaissent comme par enchantement, pour faire place à une communion de pensées, de volontés et intérêts entre tous les grecs: outre que ce but serait de toute absurde, l'ont sent qu'il est bon au contraire que chacun conserve l'originalité de son caractère personnel, l'intégrité de sa conscience, et enfin la totalité de ses intérêts. Il est utile que les deux grands partis qui se partagent en Grèce le domaine de la politique, conservent respectivement leur foi en tel ou tel principe, et leur dévouement à telle ou telle face de l'activité générale: puisque, comme chacun le sait, le progrès d'une société ne s'accomplit qu'en vertu d'une loi d'action et de réaction entre les divers faces de la vie morale et matérielle, et par le frottement de divers intérêts et des différentes classes. Il est donc évident que, toujours, il y aura en Grèce, comme partout ailleurs, diverses couleurs d'opinions politiques, puisque chacune d'elles est appelée à représenter un certain face des intérêts sociaux, mais il est positif, et la fusion des partis ne tend pas à autre chose, que tous les partis, toutes les opinions, tous les intérêts et toutes les individualités, peuvent tomber d'accord sur la question de politique générale et sur celle des intérêts généraux de la nation. Qu'un grec s'appelle *Kyvernitikos* ou *Syntagmatikos*, il est grec avant tout, et sujet du trône de la Grèce, et il est de toute vérité qu'il n'est pas un seul grec qui ne soit disposé à abandonner la forme de rivalité d'antagonisme, et de violence, que ses opinions ont pu revêtir dans le passé, pourvu que, d'une part, il ne sente pas ses intérêts compromis, et que, d'un autre côté, il voie même abnégation se produire sincèrement de la part de ses anciens adversaires. De façon que la question de savoir si la fusion des partis est applicable à notre politique, se réduit, à savoir si les grecs ont assez d'intelligence pour être en état de débarrasser leurs intérêts des formes qui sont contraires à l'amélioration de leur sort, et, certes il n'est personne au monde qui pense que les grecs sont dénués de cette intelligence.

Ceux qui ont mis en avant les préceptes de la fusion des partis ont donc mieux senti les ressources du caractère hellénique, et leur travail fait d'autant plus d'honneur à leur concitoyens, qu'il ne peut s'accomplir sans le concours de leur patriotisme.

Au reste l'accomplissement de l'œuvre de la fusion des partis appartient surtout au trône, qui, le premier, en a conçu la pensée et qui, le premier, a commencé à la pratiquer. Au roi appartient surtout de juger de la valeur respective des opinions et des intérêts qu'il s'agit de rapprocher, et à lui appartient, avant tout autre, de prononcer sur l'opportunité de la réalisation de certains détails que chacun analyse et discute à sa manière. Or, jusqu'à ce jour les espérances de la nation ne peuvent que s'alimenter de la sagesse qui préside aux actes de l'autorité royale, et tout présage, dans notre politique, la réalisation des projets que le plus ardent patriotisme peut se plaire à former.

OTHON
PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRÈCE.

Nous avons appris avec satisfaction, par le rapport de notre ministère de l'intérieur, en date du 24 décembre 1837 (5 janvier 1838,) que la plupart des routes de l'Attique ont été rendues carrossables par les soins du gouverneur de cette province M^r. C. Axiotis, et par les travaux des communes. Le Ministère de l'intérieur est chargé d'en exprimer notre

Έχοντας ἐπ' ὄψιν τὴν ὀραίαν ταύτην ἐξέδοσαν, ἐθέλωμεν νὰ τίμηται ὀλίγα...

Ἐπιμεροῦς ἡ Βασιλικὴ Τυπογραφία μεταχειρίζεται κατὰ μίαν μέρος εἰς τὰς ἐργασίας...

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ. Γίνεται πάντοτε λόγος εἰς Παρίσι περὶ τῆς δυσφορίας τῆν ὀπίαν...

Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς δὲν ἔβλεπον λαβεῖν πύξιν, ὡς φαίνεται...

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες διαλαλοῦσιν ἁπλοῦς περὶ τῆς ἐσχάτης ἀνεπιτυχίας...

Ὁ λόγος τοῦ Νεοῦ ἐπαγαλλῆν εἰς Παρίσι. Εἶναι τοῖς πλείστον γινώσκοντες...

ΑΓΓΛΙΑ. Ἀκόμη εἶναι ἀσπλον πῶς εἶναι ὁ χροματισμὸς τῆς νέας Βουλῆς...

Αἱ ἐπιθέσεις τοῦ Καναδά ἐπεσελοῖσι πολλὴν τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν καὶ...

Αἱ ἐπιθέσεις τοῦ Καναδά ἐπεσελοῖσι πολλὴν τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν καὶ...

haute satisfaction au susdit gouverneur, et par son intermédiaire aux démarques des communes.

La présente sera publiée par le journal du gouvernement. Athènes le 25 décembre 1837 (6 Janvier 1838.) OTHON. Le ministre l'intérieur G. GLARAKIS.

Le second numéro du Journal Archéologique est sous presse, et l'on reconnaît à sa rédaction le zèle de la commission d'Archéologie, nommée par le gouvernement...

Αὐτὸν κατὰ τὴν ἑπιθεσίαν τῆς ἐπιχειρήσεως παρέχει μίαν ὄψιν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν, καθὼς ἀπὸ τῆς διατάξεως τῆν ὀπίαν...

EXTÉRIEUR.

FRANCE. On continue de s'entretenir à Paris, du mécontentement manifesté de l'Angleterre au sujet de la prise de Constantine.

Les journaux français répondent à ces attaques en disant qu'au fond des choses, et en analysant toutes ces déclamations, on découvre clairement que l'Angleterre redoute une alliance entre la France et la Russie au sujet de la question d'Orient.

Les travaux préparatoires de la chambre ne semblent pas devoir se terminer avant le milieu du mois de Janvier attendu, qu'un grand nombre d'élections sont contestées, et que les travaux ordinaires de la chambre ne commenceront probablement pas avant que leur régularité n'ait été reconcue.

Le Roi, qui a été dernièrement découvert, et en substance ces détails se réduisent à dire qu'un nommé Hubert perdit à Boulogne un portefeuille, qui fut ramassé par des douaniers, et dans lequel on trouva le plan d'une machine infernale, et plusieurs lettres dont le contenu compromet un quinzaine de personnes, entr'autres une demoiselle Grouvelle, a qui Hubert écrivait que l'exécution de son projet aurait lieu le jour de l'ouverture des chambres.

Le duc de Nemours est de retour à Paris. On sait qu'il s'était brisé le bras dans une chute qu'il fit à bord du vaisseau sur lequel il revint d'Afrique. Sa santé est pourtant restée, et il assista même à la cérémonie d'ouverture des chambre au côté du Roi son père.

Les ministres espèrent, que la modération de leur langage leur gagnera l'appui des conseillers. Quant aux radicaux Irlandais, à la tête desquels figure O'Connell, ils soutiennent, et soutiendront probablement longtemps, encore, le ministère, et l'assistance que Lord John Russell se propose de leur donner, lors de la discussion des pétitions, resserreront encore les liens qui les attachent à l'administration actuelle.

γρατά, άλλ' όπως και άν έχη το ελάχιστον συμβεβηκόσ δένεται να έπιφέρει κάποιος άποτίλοιατα. Μίτρη τούδε φαίνεται ότι ή Άγγλική Κυβέρνησις προσπαθεί να καταπίωσιν την έπανάστασιν διά της βίας, όδεν περιμένουσι να ίδουσι πός όλοι άποτί ή ύπόθεσις αβτά.

ΙΣΠΑΝΙΑ. Κατά την πρόθεσιν συνεδριάσει των Κοιτών ό Κ. Μαρτίνιζ διέλα. Έρδξα έξεργάσθη λόγος, ό όποιος όμασε, καθύ λόγους, μάλιστα έντόπου. Επερίμνητο εις Μαδρίτην, ή έπίνοδος του Κορόδα και του Τορόνο. Ό πόλεμος δέν κέρνυι κέρμιαν εγκύδον πρόδον, ός εκ της δριμύτατος ίσως του γινόμενου. Ό δός Κάρολος δέν έζητήσθη, ός φαίνεται, όλας του τας δύναμεις και λόγους μάστιχα ότι ό Γενί ή τόν όποιον ένουγγήσθη ό Ήγεμόν ότός, έμιλλά να έστρατήσθη επί κεραιής πολυαριθμον όσματος περι τά τέλη του Δεκεμβρίου κατά του Μαδρίτου.

ΑΝΟΒΕΡ. Είχε διαδοθή φήμη την 20 Δεκεμβρίου εις Στουτγάρδαν ότι είχαν σερθεί ταραχαι εις το Όσγαδρονκ, και ότι ή Κυβέρνησις είχε πέσει έκεί επί τούτου στρατεύματα. Όλοι των μαθημάτων του πανπιστημίου της Γουττιγκες ή παράδοσις δικαστή κατά διαταγήν του Βασιλέως. Οι Καθηγηται Δαλμάρν, Γρίμ και Γερβίος έπέσθησαν τόν τρυδον των και διατάχθησαν να αναγερθουσι έντός τριών ήμερών έκτός του κράτους. Οι μαθηται έκπρόσωτες την διαταγήν των έτιμωρήσαν παρα της έξουσις, και διεκρίθη εις την προκήμην παρίστασι Διοκρητις της Γουττιγκες ό Συναγματοεργής Βινκερ, άπεδέχθη όδεν ιδίον του εόθησιν την διαταγήν της κοινής. Λίγους όν επί τούτου όσων ό Συναγματοεργής ότος άστοχότητάς διαταγής, και ότι τά πάντα έκτελούνται τώρα έν όνοματι του Μονάρχου. Η έφημερίς της Λειψίας άναγγέλλει ότι οι Καθηγηται Δαλμάρν, και Βίβερ είχαν φθάσι κατά έκείνην την πόλιν την ίσπρήν της 21. Δεκεμβρίου. Κατά τας τελευταίους εις Γουττιγκες ειδήσεις ή κοινία της πόλεως ταύτης δέν είχε διαταραχθή, και κοινή κίημα δέν είχε γίνει πρό δύο ήμερών όστι έκ μέρους των μαθητών όστι εκ μέρους της έξουσις.

ΒΕΛΓΙΑ. Η Όλλανδική Κυβέρνησις ήβλεπεν έχοτάτος να υλοτομήσιν το δέσος του Γράνευβαλδ το όποιον κείται έντός του δουκατού του Λεμβούδρον. Οι Βέλγοι είχαν άποφασίσι να άντισταθεί με τά όπλα άν ή γρηία το καλλος και είχαν μάστιχα στείλει επί τούτου νία στρατεύματα εις Αντιμυούτρον. Αντιόθη φήμη ότι ήρρησαν έση έχρησραζία τινός μεταδύ των δύο τούτων άντιόλων άνωμην, άλλ' ή φήμη αύτη ήτον ός φαίνεται, ψαδής.

ΤΟΥΡΚΙΑ. Περιμένεται άναπόμοιος, λίγη ή έφημερίς της Σμύρνης, το Βαίρημον διά να ίδουσι νία κίημα εις τά πολιτικά πράγματα της Κοσταντινουπόλεως. Λίγους ότι το δεύτερον τερτζιχάτι ήλει έσοθή μετά το Βαίρημον, μάλλον ότι έν είσι πιθανόν να διαλαβήσθη μεγάλας μετασολας, καθότι οι πλείότεροι άνοικηται και Πασιόδες έπακηρόθησαν εις τας θέσις των. Πολλές λόγος γίνεται περι της προσεχούς έκόδοσης διατάγματος σκοπόν έχοντος να τροποποιήσιν το ένδμα των Ολλεμάδων και τας σολας του στρατού. Ό Σουλτάνος δέναι τά να ήν έμποδίσουσι εις το ήξ της όου έπακηρόσει να τώ έρχηζουσι άναρροας.

Γράφουσι εκ της Ήρακλεις ότι είχε φθάσι εις εκείνην την πόλιν Όθωμανών τι πλείονς έντός του όποιου έφίθη τις προσεδέχμενος υπό της παρόλου. Έπομίνος έφίθησαν άμίσος δραστήρια μέτρα διά να άπανηόσι πάσαν ένδεχομένην πρόδον του κακού. Έγγίετο προσίτι λόγος εις Κοσταντινουπόλιν περι νίας άποστιας συμβεβηκόσ μεταδύ της έφίλης πόρτας και του Μεχμέτ-Αλλά ή φαίνεται ότι ό τελευταίος ότος συγκατατίθειται μεν να κέρη μεγαλιότατος χρηματικής θέσις, άλλ' όσ' έτίρος μέρος ζηται να άναγερθή τελεία και πλήρης ή άνεξαρτήσια του.

Η παρόλης έέλιπε όλος διόλου εις Κοσταντινουπόλιν, και άποδίδουσι την παύσιν της εις το ύπερβολικόν ήγχος το όποιον έπακηρατι πρό τινον ήμερών εις εκείνην την πόλιν.

— Το τελευταίον φυλλάδιον της Άνθολογίας περιέχει τά ακόλουθα:
ΝΟΜΙΚΑ. Περι συνταγματικώς. — ΓΙΕΙΝΗ. Περι άπορίας. — ΓΕΩΡΓΙΑ. Περι έμφορμολοο ή έμβολιασμού των δένδρον. — ΠΟΙΚΙΛΙΑ. Περι έγγασηματικώς. Περι συνηθειών ή περαιοίων ρωμειάων. Τρόπος τώ ήμπεδίζου τιν χερσιν να πινν. Τρόπος τώ να κέρη άδιάρουον πέν ειδός ύφάσματος. Τρόπος τώ να διακρίσθ τας τώ γρηλα κωνοι δι' έκείλην έτα. Τρόπος τώ να κέρη τρυφερόν τή κρηας των παιδιών ένθιου. Έτερος τρόπος δια τά κρηας.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Γράφουσι εκ Φραγκφορτίου ότι είχε φθάσι έχοτάτος εις εκείνην την πόλιν ό δός Λουδοβίκος δι' Ήλιβα έπασπιστής του δός Καρόλου, στελλόμενος καθός λόγους, διά ρωσικήν νια ύπόθεσιν προς την Πριγκίπισσιν του Βείρσι.

— Αι έφημερίδες των Ήνεμόν Έπαρητών της Άμερικης άναρροουσι ότι σφοδρά τις τρυφωμια είχε κατακλύσι ολόκληρον την πόλιν Κασίλδα λιμένα της ήθου Τρέιδος, και έκτός πολλών άλλων μεγάλων ζημιών είχαν καταποτισθη και διάφορα πλοια.

— Πέντε χιλιάδες Άγγλοι στρατιώται ήμιλλον ν' άναγερθουσι εκ της Ήρλανδίας διά τον Καναδα.

— Το Ήσπανικόν ύποσημον μετασχηματίσθη κατά τόν ήξος τρόπον ό στρατηγός Έσπαρτίος διεκρίθη Γραμματείς επί των Στρατιωτικόν, και προσορροας μέχρι της άφίσεός του ήβλε διεκρίθη την Γραμματίαν ταύτην ό Βαρώνος Σολάρ. Ό Κ. Μόν επί της Οικονομίας, ό Κ. Σομμερβίλος Πρόδρος των Κοιτών, ό Κ. Κάστρος επί της Δικαιοσύνης. Μόσος επί των Ναυτικόν Γραμματείς δέν είχε διεκρίθη άκόμη.

— Έχοτάτος άπορροισθη εις Πρεσοίαν ότι του Λοιπού όείδης άδικοματικώς δέν ήβλε έχη την άδειαν να έκπληροί καθήκοντα έπασπιστοδ, άν δέν γρηορίζ έντέλος την Γαλλικην γλώσσον.

— Είς την έφημερίδα της Ρόμης άναγινώσκουσι ότι ό Πάπας όμλήσας προς την Σύνοδον των Καρδιναλιών περι της απέλσεως του άρχιεπισκόπου της Κολόνης, ένεικεν καθ' όλους τούς λόγους την διαγογήν του επισκόπου τούτου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ό Ήσθη Χούτβεργ Ράπτης από την Βιέννη της Άουστρίας, γροστοποιεί το κοπόν της πέλεως ταύτης, ότι όλας κατ' αυτάς τας ήμερας νία ένδύματα άνδρον, και διά τας Κηρίας ναντίλλα, καπέλλα, χαιρότια και άλλα διάφορα της σολας αυτών πράγματα, όδός Έφρου άριθ. 24.

Ό έπορωμόμενος έλλησ από Παρίσι, όπου έδιέθεσε έργαστήριον ραπτών, ήροίς όσων κατατόμα εις την Προτέσσοαν ταύτην. Συσταίνεται εις το κοπόν ός ράπτης και δέναι να γρηγορή ένδύματα έντέλειστα και της νεοτατης μόδας.

Κατοικει εις τώ έργαστήριον του Κοριός Έγκιν, εις την πλάταιαν των Ταχυδρομίων.
I. A. Σόδστερ.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ).

Ό Ήγεμόνος Σύντακτής Ιωάννης Α. Μπαδίης.

au parlement des mesures conformes a ces demandes, et en nommant de nouveaux gouverneurs dans la colonie, mais malheureusement aucune decision n'a encore été prise. Cependant les garnisons anglaises éparses dans le Canada representent a peine une force de 6000 hommes, et le nord américain renferme, a ce qu'assurent les journaux anglais eux memes, plus 160,000 miliciens: Les bas-Canada seul compte a peu pres 85,000 habitans enrólés. D'un autre coté la navigation du St. Laurent est impraticable avant le mois de mai, et en supposant qu'une escadre aborde a Halifax, les troupes quelle débarquerait aient a franchir l'espace de 700 milles avant d'arriver a Quebec. On assure que le nord des Etats-Unis prend part a la querelle, et que si les Canadiens organisent une force régulière, ils seront rejoints par un grand nombre de volontaires américains. Il est possible que ces assertions, que nous empruntons aux organes de la presse Britannique, soient exagerées: mais il est positif néanmoins que l'accident le plus insignifiant peut-être a la cause d'évenemens fort graves. Jusqu'à ce jour le gouverneur-ent anglais paraît vouloir soumettre par la force la revolte des Canadiens, nous attendons que d'autres nouvelles nous apprennent le succès de ses opérations.

ESPAÑE. Les nouvelles de Madrid nous apprennent que le gouvernement exprime hautement le désir de revenir aux principes de l'Estatuto Real. Mr. Martinez de la Rosa a ouvert la nouvelle assemblée des Cortes par un discours qui, dit-on a fait une grande impression. On attendait l'arrivée de Cordova et de Torenó. La guerre languit toujours dans le nord de la Péninsule, a cause peut être de la saison qui force les deux partis a se tenir plutôt sur la défensive. Le Prétendant est loin cependant d'avoir épuisé toutes les ressources, et l'on apprend même que Gomez, rentré en grâce près Don Carlos, s'est mis a la tête d'une expédition qui devait partir a la fin de decembre pour les environs de la capitale.

HANNOVER. Le bruit courait le 20 decembre a Stuttgart, que des troubles avaient éclaté a Osabruck et qu'on y envoyait des troupes. Tous les cours de l'université de Goettingue ont été suspendus par ordre du Roi. Les professeurs Dahlmann, Grimm et Gervinus ont été destitués de leurs places a l'université, et Hans du royaume qu'ils ont dû quitter dans le delai de trois jours. Les étudiants ayant fait quelques demonstrations d'insubordination, elles ont été réprimées par la force armée; et le colonel Winicker a été nommé gouverneur de la province de Goettingue. Il doit répondre sur sa tête de la tranquillité publique: On dit, qu'il a donné des ordres très sévères, et tout se fait maintenant, dans la province, au nom du Roi. La Gazette de Leipsick annonçait que les professeurs Dahlmann et Weber étaient arrivés a Leipsick dans la soirée du 21 decembre. Au départ du Courier de Goettingue la ville était tranquille et aucun demonstration n'avait eu lieu depuis deux jours, ni de la part des étudiants ni de la part de l'autorité.

BELGIQUE. Le gouvernement eut dernièrement l'intention de faire exploiter la forêt de Grünwald, qui est depuis sept ans entre les mains des belges et qui est située sur le territoire du duché de Luxembourg: Les belges étaient décidés a s'opposer par la force aux prétentions du gouvernement hollandais, et avaient même envoyé de nouvelles troupes dans le Luxembourg. Quelques bruits, annonçant des commencemens d'hostilités entre les deux puissances rivales, avaient été répandus, mais il paraît qu'ils étaient dénués de fondement, et que les choses se sont terminées a l'amiable.

TURQUIE. On attend impatiemment, dit le Journal de Smyrne, le Baïram qui doit faire cesser le calme plat politique qui régné a Constantinople, les affaires ayant été ajournées jusqu'à cette époque. On prétend que le second Djedwab doit paraître après le Baïram, mais on ne s'attend pas a y trouver de grands changements, la plupart des Pachas et gouverneurs ayant été confirmés dans leurs postes. On parle beaucoup d'une ordonnance qui doit bientôt paraître ayant pour but de modifier le costume des Ulemas et l'uniforme de l'armée. Le Sultan s'étant aperçu que les gardes qui le précèdent avaient conservé l'antique usage d'écarter toutes les personnes qui se trouvent sur son passage, vient de donner l'ordre qu'on laisserait indistinctement s'approcher tout le monde de sa personne et de lui remettre des placets.

On écrit d'Ibray, qu'un navire Turc était arrivé dans cette ville et qu'après avoir débarqué sa cargaison l'on avait découvert a son bord un individu attaqué de la peste. Des mesures promptes et énergiques avaient été prises pour arrêter les progrès du mal et en concentrer le germe a bord du dit bâtiment. On parla aussi a Constantinople d'une nouvelle tentative d'arrangement entre la Porte et Méhémet Ali. D'après ce qu'on a pu recueillir il paraît que Méhémet Ali consentirait a augmenter ses sacrifices d'argent, mais il voudrait en retour que son indépendance fut reconnue ainsi que les droits de sa dynastie au gouvernement de l'Egypte et de la Syrie. — L'état sanitaire de Constantinople est satisfaisant, aucun cas de peste ne se manifeste depuis plusieurs jours, et l'on attribue cette amélioration aux froids excessifs qui régnent en ce moment dans cette ville.

NOUVELLES DIVERSES.

— On lit dans le Diario di Roma: Sa Sainteté le Pape a prononcé au consistoire une allocution relative a la déposition de l'archevêque de Cologne. Cette allocution approuve entièrement la conduite du prélat.

— On écrit de Francfort que Don Louis de Silva, adjudant de Don Carlos, a passé dernièrement par cette ville. On le dit chargé d'une mission secrète auprès de la princesse de Beira.

— Les journaux des Etats-Unis portent que la ville de Cassida, port de l'île de la Trinité, avait été presque entièrement détruite par une tempête, et que plusieurs navires venaient péri corps et biens.

— Cinq mille hommes de troupes anglaises devaient partir d'Irlande pour le Canada.

— L'infant Don Francisco et sa femme ont failli être enlevés par une troupe de cavaliers qui les surprisent dans une promenade aux environs de Madrid.

— Le Ministère espagnol vient d'être recomposé de la manière suivante: Le général Epartero, a la Guerre, (Vintejim restant au baron del Solar); Mr. Mon, au s. Finances; Mr. de Sommeruelos, président des Cortes; Mr. Castro, a la Justice. Le ministre de la marine n'était pas encore nommé.

— Il a été décidé récemment en Prusse, qu'aucun officier ne pourra remplir les fonctions d'aide-de-camp, s'il ne parle parfaitement la langue française.

ANNONCES.

Joseph Hutwert de Vienne en Autriche a l'honneur de prévenir le Public, qu'il a reçu ces jours-ci, divers objets d'habillement pour hommes et pour dames tels que manteaux, chapeaux, gants et divers autres effets de modes. Rue d'Hermetes Nr. 24.

Le soussigné, venant de Paris, où il a dirigé un atelier de tailleur, s'est établi dans la Capitale. Il se recommande au Public comme tailleur, pouvant fournir aux messieurs un ouvrage parfait et du dernier goût. Il loge près de la place de la poste chez Mr. Egen, tailleur.

J. A. Schuster.

(SUPPLEMENT).

Le gérant responsable Jean A. Balis.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ λαμβάνει τις της Ελλάδος, την Βιέννη και Κοπεγχάγη. — Η τιμή της ετήσιας της είναι 24 δραχ. και της ημιετήσιας. — Η τιμή της αποστολής είναι 30 λεπτά ανά φύλλον. 30 λεπτά. — Η ετήσια τιμή είναι 24 δραχ. και της ημιετήσιας. — Η τιμή της αποστολής είναι 30 λεπτά ανά φύλλον. 30 λεπτά.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 dracs. par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Impression Royale, chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 16 Ιανουαρίου.

DIMANCHE, 28 Janvier.

Την παρελθούσαν Παρασκευή έφθασεν εκ Κωνσταντινουπόλεως ο Κ. Κωνσταντίνος Ζωγράφος Γραμματέας της επί του Β. Οίκου και των Έξωτερικών Γραμματείων. Ο Κ. Ζωγράφος διακρίνεται εφότι εις Πειραιά υπό καθαρίων.

— Vendredi dernier, Mr. Zographos, Ministre des affaires étrangères est arrivé de Constantinople où il occupait le poste de Ministre plénipotentiaire près la S. Porte.

Mr. Zographos est encore au lazaret du Pirée où il fait quarantaine.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 15 Ιανουαρίου.

Η ταχτοποιησις του ήμετέρου οίονομικού συστήματος ήπασχολεί σήμερον κυρίως την Κυβέρνησιν της Α. Μ. Είς την Ελλάδα καθώσ και εις όλα τα άλλα άρτιπαγή κράτη ή κανονική μέθοδος της εισπράξεως και της καταναλώσεως των εσόδων του κράτους είναι το δυσχερότερον των διοργανιστικῶν της Κυβερνήσεως έργων, και εις την Ελλάδα ή δυσχέρεια αύτη υπήρξε τοσοῦτον μάλλον μεγάλη, καθόσον από της άρχης της ήπαναστάσεως ήπεσσευθήσαν τοσοῦτα προσκόμματα ὡστε ἐστάθη μέχρι τοῦδε ἀδύνατον εις την Κυβέρνησιν να τα υπερανικήση λαμβάνουσα ὡποιαδήποτε βριστικά μέτρα.

Αφ' ήτέρου δέ μέρους οί πόροι μας δέν ήπληκισαν ἀκόμα εις την ἀπότισιν των χρεῶν ὅσα ἐντός και ἔκτος του κράτους ἔκαμεν ή Ελλάς διά την ἀπελευθέρωσιν της και δια την ἀποκατάστασιν των νόμων υπό των ὀπλιτικῶν θέλει κυβερνάται ή ἑλληνική κοινωνία. Ἐκτός δέ του ὅτι το ἑλληνικόν ἔθνος δέν ἀπέκτησεν εἰσὶτι ὅλην την ὠκεϊνήν πείραν των Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, κείται πρὸς τοιοῦτο τοῦ πλεί πρόβληλον δι το έργον των οικονομολόγων μας ήναι τό σπουδαιότερον και τό ὀρθωδέτερον εις την ἰσωτερικὴν του Βασιλείου πολιτικὴν.

Η κυβερνήσις της Α. Μ. δέν ὑπακούπει δε ή σωτηρία της πατρίδος και ή τύχη αὐτῆς εις τὸ μέλλον κείρονται κυρίως ἀπό την καλὴν διαχείρισιν των δημοσίων χρημάτων, και αὐ μεγάλας προσιδίας της ὅποις ἀνεπὸς καταβῆλαι ὁ Μεγαλειότατος ἡμῶν ἄναξ ὑπὲρ του κλάδου του της Κυβερνήσεως του ἀποδεικνύουσι πόσον ἀναγκάζει την σπουδαίτητα αὐτοῦ.

Ποῦς δύναται να ἀμφισβῆλλη ὅτι ὡποιαδήποτε και ἂν ήναι αὐ πραγματοποιούμεναι βελτιώσεις εις ὅλους τους κλάδους της βιομηχανικῆς μηχανῆς, αὐ βελτιώσεις αὐται θέλου εἰσβαῖ ἐπιπλοαίαι και δέν θέλου ἀποφέρει κανένα καρπὸν, ἐνὸς ή οικονομικῆς του κράτους κατάστασις δέν συμβῆδίζεταί με την ἱεραρχίην των. Ο συλλογισμός ὅτος ήναι ἱεραρχιστός εις τὸν στρατὸν και εις πάντα τὰ πολιτικά και δικαστικά σώματα της δημοσίου υπηρεσίας, εὐλόγως ἄρα δύναται τις να εἶπῃ ὅτι ἰσπεὶ ή οικονομικὴ κλάδος είναι ή ζωὴ πάσης πολιτείας, ή Γραμματεία των οικονομικῶν ήναι ἑπομένως ἰσπεὶ εις την ὅποιαν ή ὑπαρτάτι ἐξουσία ὀρεῖται να προσλήψῃ κατά μέγιστον μέρος την κηδεμονίαν της. Ἐκ τούτου λοιπὸν τὸ ἔθνος ἔλαβε πολλάκις ἀφορμὴν να δεδαιώθη πόσον πλείστον ποιεῖται ὁ Σ. ἡμῶν ἄναξ τὴν εισαγωγήν βελτιώσεων καθ' ἑκάστην ἑπαχουσαν τὸν δημόσιον πλοῦτον, και ἐπιφυλακτικῶς να ἐπαρρημόσωμεν προσεγγίς τὰ οικονομικά μέτρα τὰ ὅποια ἔληφθησαν παρὰ της Κυβερνήσεως ἀπό της ἀντιθέσεως του Βασιλέως εις τὸν θρόνον.

Πρὸς τὸ πρὸν θέλουμεν περιηρισθῆ να ἀποδείξωμεν εις τους συμπόλιτας μας ὅτι κυρίως ἀπό της εποχῆς καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς ἐτίθη αὐτοπροσώπως ἐπὶ κεφαλῆς των κοινῶν πραγμάτων, τὸ ήμετερον οικονομικὸν σύστημα πρῆχτε να βυθίζεται ὀπισθεν ὀριστικῶς. Ὁ Βασιλεὺς δέν ἐξέλειψε βέβαια χωρίς ἀποφράσιν πλοῦτον και τα ἔργα τὰ ἀκόμα ἔχον του διαφράγματος τὸ ὅποιον τὸν ἐκράτει τῶτον τινὰ ἀπομακρυσμένον μέχρι τοῦδε ἀπό τὰ πράγματα, και ἀφ' οὗ ἠμολογήθησιν ή πατριὰ αὐτοῦ ἰσπεὶ ή εις τὴν πολιτικὴν κίνησιν του Βασιλείου, ὁ Μεγαλειότατος ἡμῶν ἄναξ ἐνόησε πρώτος ὅτι ή οικονομία ήντο τὸ κυριώτερον ὄργανον της φυσικῆς ισχύος της κοινωνίας, και ἑπομένως εις τὴν οικονομίαν προσήλθε τὸ πρῶτον ἡν θέλημα του. Τὸ κοινὸν ἔχει ἀποφράσας ἤδη ἀποδείξει πρὸς των Ἀνακτικῶν προθέσεων ὅς πρὸς την οικονομίαν των δημοσίων χρημάτων, ὅταν πρῶτον ἰσχυρῶς να ἔμμελων εις μεγαλύτεραν λεπτολογίαν περὶ πράγματος παρὰ πάντων των ἑλληνικῶν τοσοῦτον ἰγνωσμένου. Και ὡς ἐκ τούτου εὐλόγως δύναται να ἐπισηθ τὸ ἔθνος ὅτι ὑπὸ του Βασιλέως τὴν διαδουσίαν, και χρεὶς εις τὰς προσπαθείας του ὑπουργείου, ή οικονομικὴ κατάστασις του Βασιλείου

INTERIEUR.

ATHÈNES le 27 Janvier.

Un des objets qui dans ce moment, occupent le plus les soins du gouvernement de S. M., est la régularisation de notre système financier. En Grèce, comme dans tous les états naissans, la constitution d'un mode régulier de perception et de dépense des revenus de l'état, est un des plus pénibles travaux d'organisation gouvernementale; et en Grèce les difficultés de cette œuvre ont été d'autant plus laborieuses à vaincre qu'il s'y est amassé, depuis le commencement de la révolution, des obstacles sur lesquels il a été jusqu'à présent impossible de prendre des mesures définitives.

D'un autre côté les ressources du pays n'ont pas suffi encore à liquider les dettes contractées, à l'intérieur et à l'extérieur, pour l'affranchissement du royaume et la fondation de l'empire des lois qui doivent régir la société hellénique. Et sans parler du peu d'habitude qu'a la nation des usages, établis dans les autres états d'Europe, il est clair pour tous que la tâche de nos économistes est la plus importante dans la politique intérieure du royaume. Le gouvernement de S. M. ne cherche pas à se dissimuler, que le salut de la patrie et les chances de son avenir dépendent surtout d'une bonne administration des fonds publics, et les peines sans nombre que le Roi se donne continuellement pour améliorer la situation de cette branche de son pouvoir prouvent l'importance qu'il lui reconnaît.

En effet, il est positif que quelques soient les améliorations qu'on effectue dans toutes les autres branches du mécanisme gouvernemental, elles ne peuvent être solides et avantageuses, qu'autant que l'état des finances du royaume correspond à leur intention. Ce raisonnement est applicable à l'armée et à tous les corps civils ou judiciaires qui remplissent le service public, et l'on peut dire que les finances étant pour ainsi dire la partie vivifiante de l'administration générale, le ministère des finances est le point sur lequel doivent se concentrer la majeure partie des sollicitudes de l'autorité suprême. Or, la nation a eu souvent lieu de se convaincre combien le Roi désirait que des améliorations toujours croissantes se succédassent dans le mode d'emploi et d'administration des deniers de l'état, et nous nous réservons de faire plus tard l'énumération de mesures d'économie qui ont été effectuées, depuis que le Roi est monté sur le trône.

Nous nous bornerons pour le moment à faire remarquer à nos concitoyens que c'est surtout dans l'ère nouvelle que S. M. vient d'ouvrir au gouvernement du royaume, en se mettant personnellement au timon des affaires, que notre système financier paraît devoir enfin se constituer définitivement. Ce n'a pas été, certes, sans raisons que le Roi a fait disparaître jusqu'aux derniers vestiges de la barrière qui longtemps l'avait pour ainsi dire isolé des affaires, et en faisant directement intervenir sa paternelle influence dans le mouvement politique qui s'effectue dans le royaume, le Roi a été le premier à sentir, que les finances étant l'agent le plus puissant de la faculté physique de la société, c'était sur les finances que devait spécialement s'arrêter le regard de sa prudence, de sa sagesse et de sa prévoyance. Le public a déjà été suffisamment instruit des intentions ro-

ου θέλει δώσει νέαν ζωην εις τα πράγματα, και ότι η ταχύτης των διοικητικών έργων θλαί συνδράμει και ενισχύει τον άνακτος τας βουλάς: Δίν θέλομεν να εξετάσωμεν ενταύθα άνίσως δικαίως η άδικως εξεραστήσαν κατά κριών παραπονα κατά το μάλλον και ήτων ζωής, κατά των ύπουργείων, και κατά του τρόπου με τον όποιον διεχειρίσθησαν αυτά τας προσόδους του κράτους, καθότι αν άρ' ενός μόν συμφέροντα τινα μεμολώνια παρεκλήθησαν, κατά δυστυχίαν δίν εβόασαμεν ακόμη εις τήν Ελλάδα εις καταστάσει ώστε η θεραπεία αυτών να εξαρτάται από τους κυβερνώντας. Αρ' έτέρου όμως μέρους ήθέλομεν εκφράσει κακάς τας έπιθυμίας της Α. Μ. εάν δέν έπροσκαλούσαμεν τους ύπαλληλους της Κυβερνήσεως τους απολαμβάνοντας την εμπιστοσύνην του Βασιλέως να προσπαθήσωσι ώστε εις το εξής αι οικονομικαί έργασίαι να κατασταθούν απλούστεραι και να προβαίνουσι με την ταχύτητα την όποιαν απαιτούσι τα γινικά και μερικά του έθνους συμφέροντα.

Ζήμεν εις έποχην καθ' ήν μεγάλα πράγματα θέλουσιν συμβή εις την Ελλάδα, και όστις αμφοβόλλει περί τουτου, άς ίδη όποις σιωπηλή και πλήρης εύλαθείας προσδοκία διεδέχθη από της στιγμής άρ' ής ο Βασιλεύς έτέθη αυτοπροσώπως επί κεφαλής του ύπουργείου του, την έμπιστή και θαρραλέην συζήτησιν ή έπίει ποτέ δέν έπυσει άρ' ής ήμεας ενδρόθη η μοναρχία εις την Ελλάδα: Οθεν μία από τας μεγαλητέρας βελτιώσεως τας όποιας προσδέτομεν εις την ήμιστρην πολιτικήν τύχην, και η όποιά θέλει γεννηθεί ακολούθως πολλάς άλλας, είναι η ισόρροπία των έξόδων του κράτους με τα έσοδα αυτου. Τουούτος είναι ο σκοπος των όποιον όφειλομεν να θηρέωσι οι οικονομολόγοι μας και οι διεθόντες την πολιτείαν μας. Μεγάλα άποπειράι έγιναν ήδη επί τούτου, και μ' όλον ότι δέν έπίτυχον πάντοτε έντελώς, τούλάχιστον κατέστησαν προδήλους τας δυσκολίας τας όποιας θέλει άπαντήσει ή επί των οικονομικών Γραμματεία εις το στάδιον του όποιον άνιλαβε να διατρέξη.

Δέν έχομεν έβδωια ανάγκην να ύποκινήσωμεν τον πατριωτισμόν εκείνων από τους όποιους εξαρτάται η πραγματοποίησις των βουλών του θρόνου. Εις τους Έλληνας άνετίθησαν αι ήθικαί και υλικαί της Ελλάδος τύχαι, και το Έλληνικόν έθνος δύναται να καυχήθη ότι μάλον ότι παρεβλην πολλά όλίγος καιρός μετά την παλιγγενεσίαν του, ύπέρχει μολα ταύτα έμφυτος έν μέσθ αυτου ή ύπερ του κοινού συμφέροντος έθους, και αίσθημα τι ένδικύτατος και σθένος λόγον ύποδείκτερον του των άρχαιοτέρων έθνών της Ευρώπης, και του όποιου θέλομεν ιδη μετ' ου πολυ άξιοπαράτηρητα άποτέλεσματα.

Οι άδικηματικοί της θροούρας του Ναυπλιου διεύθησαν προς τον άντινομηματάρχην Κ. Πουρκάρτ έγγράφον τον έπίσημον, άφορον το δυσάριστον συμβείμας της 14 Νοεμβρίου, και διά του έγγράφου τούτου κερήτοισιν ότι η έπίσημος άδρα κατά του άδικηματικού τούτου πάλις κατ' ούδέναν λόγον δέν προσέβλεπει την τιμήν αυτου. Η δυντήρα αυτη άπόδειξις ήθελε μας γαυή περμη άνίσως δημοσιεύσαντες κατά καιρόν την όμολογίαν τον εν Αθήναις άδικηματικού, δέν όφειλομεν να δημοσιεύσωμεν έπίσης και την των άδικηματικών του Ναυπλιου. Άλλος τε του έγγράφου τούτου θέλει άποδείξει εις πάντας ότι δέν ύπέρχει η λαχίστη άπίχθεια η άντιήλια μεταξύ των Βασιάρων και Έλληνων άδικηματικών, καθός προσπαθούσι τίτις να το ύποπρήσοσι.

Οι έθροισμένοι άδικηματικοί της θροούρας Ναυπλιος ήκουσαν με μείστην άγανάκτησιν την προσβολήν του ύποκειμένου σας. Δεικνόντες οι έθροισμένοι διά του παρόντος την μεγάλην τον λότην, και την άγανάκτησιν τον διά το τούτοδον άποσείρημα, σας παρακαλομεν να δεχθήτε άνίσως τας όλίγας λέξεις ός δείγμα διά το σέβας του όποιον ήθροισαν εις το ύποκειμένον σας, ός δέν ήθελεν είναι και ποσός αναγκαίος να προσήραμεν ότι εν τούτοδον άδικει έργον ήμπορούσε παντάπαι να ελάγη την τιμήν σας, Ναυπλιον, της 8 Νοεμβρίου, 1837.

Έπονται αι έπιγραφαι των άδικηματικών της θροούρας Ναυπλιος μεταξύ των όποιον παρατηρεί τις: τους Συνταγματάρχας Άλμείδαν και Ροδιον τους Άντινομηματάρχας Χύτ, Βαρίτης και Είδερ τους Ταγματάρχας Κλάιν, Βαδμάρ και Χίν τους λοχαγούς Διαμαντή, Σγούταν, Χαρόδον, Σχύναν, Μούστον, Χίρφορ, Ιδουόιτζ, Φορτεμπαχ, Βασομάχ, Φορτάναν και Δικουόδον τους ύπολοχαγούς Άσίλλων, Βότζαρον, Μανούσον, Χρήστον Ελλείοιρη, Ρίτζαφ, Κλάις, Τάχηρ, Κωνσταντινίδην, Καρπούνην, Πολυμέρη, Βόγτ και Διμήτριον Γεωργίου τους Άυθυπολοχαγούς Όλιγαν, Μαυρογιάν, Αμαράντη και δι Μουλιέ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ,

ΓΑΛΛΙΑ. Η Βουλή των άντιπροσώπων άποπειράτω τον όργανισμόν του όριστικού αυτης γραμμής, και μόνον αι ταμία μένον άκόμη να έυλεχθώσι οι όποιοι θέλουσιν είσοδι αυτου ός και τίποσι. Η Βουλή καταγίνεται ήδη εις την έκλογήν των επιτρόπων διά των όποιων θέλει άπαντήσει εις τον λόγον του Βασιλέως. Ο σχηματισμός του Γραμμού της Βουλής άποδεικνύει εις το ύπουργείο ότι δέν ήπατήθη παραδρόμεον την όδον την όποιαν έβόδοις μέγρη τας ήμερας, και ότι θέλει έχει υπέρ αυτου την πλειοψηφίαν της βουλής, άνις το διάδρομός του Κ. άρουπίνου και των άντιπροέζον έμφαίσοσι το πνεύμα της εις της βουλής. Το άριστερον μέρος διά της ειλικρινούς άποχωρησίας του από των Αμμοκρατικών και των ριζικών καθωστήρασι έντελώς την καινήν γκόμεν. Φροδόν εν γίνι ότι η άναγορά η προς άπάντησιν του λόγου του Βασιλέως θέλει είσοδι του αυτου παίματος με τας πρώτας ψηφοφορίας της Βουλής, και

yaies relativement à l'économie des fonds publics, et il est inutile de détailler davantage un fait qui est connu de tous les grecs.

La nation à lieu d'espérer que, sous la direction royale, et grace aux travaux du ministère, les finances du royaume reprendront une nouvelle activité, et que la rapidité des opérations administratives aidera puissamment les volontés du souverain. Nous ne voulons pas examiner ici, si c'est à tort ou à raison que des plaintes plus ou moins vives ont été articulées dans le temps, contre les ministères, et contre leur manière d'administrer les revenus publics; car si, d'un côté, quelques intérêts de détail ont été négligés, nous ne sommes pas encore malheureusement arrivés, en Grèce, à une situation assez simple pour que de semblables circonstances soient à la disposition des administrateurs. Mais d'un autre côté nous croirions mal exprimer les desirs de S. M. si nous ne convions pas les employés de la couronne, qui sont investis et honorés de la confiance du Roi, à faire en sorte que, désormais, les opérations financières se simplifient et se succèdent avec la rapidité que comportent d'ailleurs une consciencieuse et juste appréciation des intérêts généraux et particuliers de la nation.

Nous vivons à une époque où de grandes choses vont commencer à s'accomplir en Grèce, et pour preuve de cette vérité, nous n'avons qu'à montrer l'attente silencieuse et pleine de vénération qui, depuis le moment où le Roi s'est mis à la tête du cabinet, a succédé à la discussion ardente, passionnée et bruyante, qui ne s'était pas encore interrompue depuis le jour où la monarchie s'installa sur le sol hellénique. Or. une des plus grandes des améliorations que nous prévoyons dans notre sort politique, amélioration qui doit enfanter tant d'autres, est la balance des dépenses de l'état par ses recettes. Telle est la plus large formule du but que doivent se proposer nos économistes et nos administrateurs; de nombreuses tentatives ont été faites à cet égard, et bien qu'elles n'aient pas toujours été suivies d'un succès complet, il est de fait qu'elles ont du moins servi à indiquer clairement les écueils et les difficultés de la carrière que le ministère des finances a à entreprendre et à parcourir.

Nous n'avons, certes, pas besoin d'aiguillonner le patriotisme de ceux de qui dépendent le l'accomplissement des volontés de la couronne. C'est à des grecs que sont remises les destinées morales et matérielles de la Grèce, et la nation peut déjà dire, avec orgueil, que malgré le peu de temps qui s'est écoulé depuis sa renaissance, il règne au milieu d'elle un amour du bien public et un sentiment de nationalité qui ne le cèdent à aucune des plus antiques nations de l'Europe, et dont, sous peu, l'on verra certainement des effets remarquables.

Les officiers de la garnison de Nauplie ont fait parvenir à Mr. le lieut. Colonel C. Pourkardt quelques mots bien formels, relatifs à la malheureuse affaire du mois de Nov. dernier, et exprimant que, dans tous les cas, l'attentat commis sur la personne de cet officier ne peuvent porter atteinte à son honneur. Cette nouvelle publication nous aurait paru inutile si ayant publié, dans le temps, l'assertion des officiers d'Athènes, nous n'étions pas en devoir de publier aussi celle des officiers de Nauplie. Au reste cette déclaration aura aussi pour résultat de faire voir, à tous, qu'il n'existe aucune espèce d'inimitié ou de rivalité entre les officiers Grecs et les officiers Bavaois, ainsi que quelques personnes prennent à tâche de le répéter.

Les soussignés officiers de la garnison de Nauplie ont appris avec une vive indignation l'attentat commis sur votre personne et vous expriment par la présente l'expression de leur douleur et de leur indignation pour le mauvais trantement qui vous a été fait et ils vous prient de recevoir ce peu de mots en preuve du respect qu'ils professent tous pour votre caractère. Au reste les soussignés pensent qu'il est parfaitement inutile et superflu de dire que l'attentat que vous avez souffert ne peut en aucune façon porter atteinte à votre honneur.

Nauplie, le 8 novembre, 1838.
Suivent les signatures des officiers de la garnison de Nauplie, parmi les quelles on remarque: Les colonels Almeida et Rhodios; les lieutenants colonels Hutz, Varennes et Weber; les majors Klein, Neumayer et Hein; les capitaines Diamantis, Sgoutas, Chardon, Schinas, Mousto, Herber, Jobkowitz, Fortenbach, Baumach, Fontana et Licoudis. Les lieutenants Axellos, Botzaris, Manoussi, Christo, Blessing, Reichart, Kleist, Jacher, Constantinidis, Karpounis, Polyméris, Vogt et Dimitrius Georges; les sous lieutenants Flegas, Mavrogénis, Anarantis et Du Moulin. etc, etc.

EXTÉRIEUR.

FRANCE. La chambre des députés a terminé l'organisation de son bureau définitif, et il ne reste plus à élire que les questeurs qui seront probablement les mé-

είναι αξιο παρατηρήσιος ότι δεν γίνεται ούδεις λόγος περί μεταβολής έπισημότητας, πράγμα το οποίο γίνεται συνήθως κατά την έναρξη των εργασιών έκαστης βουλής. Το όραμα είναι ότι από το 1820 έτους κόνιν έπισημότητα δεν έμεινε ποτέ σφαλερός ενδεκμήσιος ως το σημερινόν, και είναι πολλά πιθανόν να μείνη άδραστοποιήτων μέχρι της διαλύσεως της βουλής του 1838, μέχρι δε άπίστεως προσπάθειά να άποβήρη πάλιν πολιτικήν ουσίτησιν άπέχουσαν πολύ από τήν άληθινή του τύπου συμφορτήν.

Αι έπιθεσίαι του Καναδά άπέσπασαν το κοινό τήν προσοχήν από του Χουβέρτου τήν υποκομίαν, όστε μόλις γίνεται πλέον λόγος περί αούτης. Ο Χουβέρτος είναι πάντα υπό κρατησίην, και καθ' ήμέραν σχεδόν επόβειλλεται εις νίος είντασίαι, αλλά μέχρι τούδε δεν ήλκε να άπαντήση εις τās έρωτήσεαι ή όποιαί το άποτίμωσιν περί τής χρόσεως τήν όποιαν ήθελε κάμει τής κατοχθονίος μηχανής τήν όποιαν ήγόρασε. Κατ' αρχάς ο άρνηθόστον ενσημοποιήτων ε'τόμον άνείδωται εις όκαλί, εκ τών όποίων όμας 15 άπέκλήθησαν ήθ. Έζητήθη από τήν Βελγικήν Κυβέρησιν να παραδόσω Γάλλοι τινά όποσθεύμεταιν συναρτήτων του Χουβέρτου.

Αίγουν ότι ο πρότότοκος Πρίγκιψ του Κοβεόργος ήθελε νιμφοθή τήν Πριγκιπίσσαν Κλεμεντίνην τρίτην θυγατήρα του Λουδοβίκου Φιλίππου.

ΑΓΓΛΙΑ. Αι έπιθεσίαι του Καναδά προένοδοι πάντα πολλήν άνησυχίαν, και μόλον ότι είναι πολλά πιθανότατοι να έπιτέγη εις τήν περιπότισιν ταύτην ή Κεβέρτος, δεν άποκρέπτοισιν όμας εις Λονδίον ότι ή κατάπασις τών ταραχών του Καναδά ήθελε έπιφέρει μεγάλην δαπάναν εις τήν Άγγλίαν. Ο Καναδάς άνηκε κατά τήν 1759, έπαρτη της κατακτήσεως του Βόλφ, εις τήν Γαλλίαν. Διά τής συνθήκης τών Παρισίων τής 10 Φεβρουαρίου 1763, παρεχομένη εις τήν Άγγλίαν ήτις τόν έλαβεν υπό τήν κατοχήν τής εντός του αέτου έτους. Έκαινο τώ όποιοι άνάγκασιν σημερον τοίς καναδόισιν να άποστατήσουσιν είναι ή έπιθυμία του να άποκτήσουσι νομοθετικόν έλευθερικόν συνέθρον. Αρχαχώς τής άποστασίαις είναι άικμηρόος τις Παπινώ όνομαζόμενος Γάλλος εκ καταγωγής ο όποιος εγγράμμεταιν όπέρ τήν έκείνην έτη πρόεδρος της βουλής. Ο Παπινώ ότος έτέθη επί κεφαλής του Γαλλικού κόμματος συγκειμένου εκ τών δύο τρίτων τμήτων του πληθυσμού του Καναδά. Εχει οτιυίαι ισχύάτος εις Λονδίον ένα τιν άπατόν του όνομαζόμενου Διογύσιου Βιγέρ, διά να άναφέρη τήν παράπονα του κόμματος του, αλλά δεν είναι ποσθός, όδεν όμάσεος μετά τήν έπιστροφήν του εις Μοντρεάλ, έξέρθη ή άποστασία. Τά κατά τόν Καναδά Άγγλικά στρατευματα είναι άλιγοπύθη και ός εκ τούτων όπύθησαν μεγάλα ήττα. Ο Παπινώ ένομωσει φροσύναι τι τώ όποιοι όρχήσεος παταχόθεν. Η έξουσία προέβρισε 500 λίρας εις όποιαν ήθελε τόν συλλαβεί. Κατ' αρχάς είναι διαδοθή εις Λονδίον ή άγγελία τής άλληλθίας του, αλλά μεταγινιστοιει ειδικίως άίγουν ότι είναι εκταται εις τήν μεθόρια τών Ηνωμένων έπαρχιών, όπου είναι άπίλη διά να ζητήση βοήθειας. Τό θέλωσι είναι ότι ή έξουσία συλλαβε και ερωτάσεος διάφορα άτομα εις Μοντρεάλ, έκαστοίτασρα ζητήματα εις όλας τās έπαρχιαστέσεος έπαρχίας. Αι πλειότεραι εφημερίδες του Λονδίου φαινοται πεπαισμένα περί τής εόντησεος άποσίσεος τών μίτρον τής έξουσίας, και λέγουσιν ότι ή όπόσις αούτη ή όποια μακρόθεν εκπλήττει τόν κοσμον δεν είναι ειμή πολλά μικρό λόγος ήτις. Εις τήν Άγγλίαν όμας οι πλειότεροι δεν θεωροται τώ πράγμα με τώ αούτ όμμα. Αι πρό των έρωτων τών Χριστιανών συνιδρύσεος της Βουλής ήσαν όλας διάλοοι καθιερώνται εις τās έπιθεσίαις του Καναδά, και ός εκ τής σποειδωσίτησεος του ζήτημάτος τούτου ή βουλή άνείβαλε τήν περί τούτου ουσίτησιν τας μέχρι τής 15. Ιανουαρίου.

ΙΣΠΑΝΙΑ. Έσοχησιση νίος έπισημότητας, και ο Κ. Τοφίνος διαρίθη Γραμματέης τών Οικονομικών, άλλ άκόμη δεν άνέλαβε τήν καθήκοντα του. Ο νέος πρωτοπουργός έμειλε εις τήν βουλήν περί τών προθίσεων τού έπισημότητας, προθίσεος ότι ή Κυβέρησις ήθελε καταβάλλει πάλιν προστάσειαι διά τήν κατάπασις τών εφοβίων πόλεων, και να είνιση όλα τήν κόμματα.

Έντισόστο ο δόν Κάρολος προτοιμεί νίαν έστρατείαν κατά τών μεσημεριών έπαρχιών, συγκειμένην από 8 μέχρι 9000 χιλιάδας στρατιώτες. Όλαι αι έλλαί καρδικοί ενόμιωσι θέλου διαρίσει εις Ναβάρρα. Τήν 15. Δεκεμβρίου ο δόν Κάρολος είντασε άκόμη εις τώ γενικό αούτ στρατοπέδου τώ κατά τώ Άρκοφόνιον.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Προσεία. Έλευθίος δένεται να περικλήθ εις Μόδην ο έπίσκοπος της Κολόγνης αλλά δεν είναι τής οικίας του, διότι κατά διαταγήν τής έξουσίας ήθελε πάντοτε να τών συνιδίση ρεάς τις της άποστασίαις, πράγμα το όποιον τών διαστρούς ός φαίνεται. Αίγουν ότι είναι να διακοπή είναι όμας φινείδς ότι έχει άδικόστον έλληλογραφίαν με τήν αούτην της Ρόμας. Οι είναι τών δικαίων έπαρχιών της Προσείαις είναι έπιστολίαι εις Βερολίον έπαρτην διά να δεινάση τώ Βασιλεία ότι είναι πάντη φινείδς ότι ο έπίσκοπος ούκείσε είναι μέλος μουσικήν έταιρείαν. Πάντες είναι έπιστολές εις τήν Προσείαν ίδόντες πόσον ενόμιωσι όπισκοποιήσαν αι έπισημότητας εφημερίδες της Γαλλίας τών άρχαμίσκων της Κολόγνης.

Κατά διαταγήν του Βασιλέως άνεμίεται και δευτέρα καθολική εκκλησία εις τήν προτείσεον. Η περιόσεος αούτη άποδεικνύει, λέγει ή εφημερίς της Καρλοφύης, πόσον έπιθυμεί ο Βασιλεύς να είναι εφοβία εις τοίς Καθολικός τών ελευθέρων έξοχίτην της θρησκείας τών.

ΑΝΟΒΕΡ. Κατά τών Γερμανικών Ταχυρόμορον (έίγιστο εις Γοττρίχην ότι ο Βασιλεύς Έρνέστος έκείνην ότι έπιθυμεί οι κάτοικοι της πόλεως ταύτης είναι φησαι μέτρον και ένοργον εις τās τελευταίας περιόσεος, είναι σκοπός να προσκελίση εις τώ πανεπιστήμιον τον Καθηγητήν πολύ διασημότησεος τών διαστροφίτων, και άν ήθελε τοίς πληροφορίαις ποσθίον τρεσίωσ. άναρτήσαν μάλιστα τήν όμματα τών καθηγητών τοίς όποίοις μελέτα να διορήσθ ο Βασιλεύς, αλλά άποκλειόταται να όνομιώσουσιν έκείνοι όστις έπιθυμεί ήθελε διαδεχθ τόν Γάκωδοτ Γρίμμ.

Η εφημερίς της Κοβέρησεος διαλαμάνει προς τοίς άλλουσι. Διάταγμα άφορόν τήν έπισημότητας συνθήκων μετά της Προσείας και τών άλλων κρατών περί άμοιβαίτησεος τών τελωνίων, και έ. Διάταγμα περί συνθήκων γενόμενης μεταξύ Προσείας και του δουκάτου του Σάμבורγ-λίπκε. Αίγουν ότι

mes que l'année dernière. On va procéder immédiatement au choix des commissaires pour l'adresse au Roi en réponse au discours du trône. La formation du bureau prouve au ministre qu'il ne s'est pas trompé en adoptant la route qu'il a suivie jusqu'à ce jour, et qu'il peut compter sur le concours de la majorité de la chambre; et la nomination de Mr. Dupin, ainsi que celles des vice-présidents qui lui sont adjoints, annoncent clairement le sens de la session qui commence.

Le côté gauche, par sa franche séparation d'avec les républicains et les radicaux a entièrement rassuré l'opinion publique et un suffrage composé de plus de 130 voix le lui ont suffisamment prouvé.

On pense que l'adresse, en réponse au discours du trône, aura le même sens que les premiers scrutins de la chambre, et un fait digne de remarque est qu'il n'est nullement question de changement de ministère comme cela a ordinairement lieu à l'ouverture d'une nouvelle session: Il est positif que depuis 1830 aucun ministre n'a paru aussi solidement établi que le ministère actuel, et il est de toute probabilité qu'il arrivera sans modification jusqu'à la clôture des chambres de 1838, surtout si, comme d'ailleurs il semble le vouloir, il prend soin d'éviter toute discussion politique de nature à l'écarter du soin des vrais intérêts du pays.

Les affaires du Canada ont distraité l'attention publique du complot d'Hubert. C'est à peine si l'on s'en occupe. Hubert est toujours en prison; presque tous les jours il subit des interrogatoires, mais jusqu'à présent il refuse de répondre aux questions sur l'usage qu'il voulait faire de la machine infernale qu'il avait achetée. Le nombre des personnes compromises était d'abord de 16 mais déjà six ont été renvoyés en liberté. On a demandé au gouvernement Belge l'extradition d'un Français soupçonné de complicité avec Hubert. On assure que le Prince aîné de Cobourg doit épouser la princesse Clementine, troisième fille de Louis Philippe.

ANGLETERRE. Les affaires du Canada causent toujours une vive inquiétude. Bien que la métropole ait pour elle les plus fortes chances de réussite, on ne se dissimule pas à Londres que la pacification du Canada ne s'opérera qu'à l'aide de fortes dépenses par le gouvernement Anglais. Le Canada avant 1759, époque de la conquête de Wolf, était possession Française. Par le traité de Paris du 10 février 1763, il fut cédé à l'Angleterre qui la même année y établit son pouvoir. Ce qui a aux mains des armes à la main canadiens est le désir d'avoir un conseil législatif électif. Le chef du soulèvement est un nommé Papineau, Français d'origine, avocat, devenu pendant plus de 20 ans président de la chambre d'assemblée. Papineau s'est mis à la tête du parti Français qui se compose à peu près des deux tiers de la population du Bas-Canada. Il avait envoyé dernièrement à Londres un de ses partisans nommé Denis Viger, pour y porter les plaintes du parti, mais il n'avait pas été écouté et c'est à son retour à Montréal que la révolte éclata sérieusement. Les troupes Anglaises dans le Canada, étaient peu nombreuses, ont été battues en plusieurs rencontres. Papineau s'est emparé d'un fort, a établi une fonderie de canons, et organisé de tous côtés les moyens de défense. L'autorité a offert une prime de 500 livres sterling à quiconque se saisirait de lui. La nouvelle de son arrestation était arrivée à Londres mais elle était en même temps démentie par d'autres rapports qui le disaient retiré sur la frontière des Etats-Unis, où l'on prétendait qu'il était allé chercher du secours. Ce qui est certain, c'est que de nombreuses arrestations ont eu lieu à Montréal, et que les troupes se dirigent sur tous les districts révoltés. La plupart des journaux de Londres paraissent n'avoir aucun doute sur le succès des opérations de l'autorité, et disent que cette affaire qui de loin paraît si grave n'est qu'une échauffourée mal dirigée. Mais il est vrai de dire que, même en Angleterre, tout le monde ne partage pas cette opinion. Les dernières séances du parlement avant les vacances de Noël, ont été entièrement consacrées aux affaires du Canada; et, eu égard à l'importance de cette question les deux chambres ont été prorogées jusqu'au 16 janvier.

ESPAGNE. Le parti modéré a enfin frappé un grand coup, en nommant un nouveau ministre. Mr. Torreno n'a pas encore pris possession du portefeuille des Finances, mais Mr. Mou lui est tout à fait dévoué. Le nouveau chef de cabinet a prononcé à la chambre des députés un programme du ministère et de ses intentions. Il annonce le désir de mettre un terme à la guerre civile et de faire disparaître toute trace de division entre les partis.

Le prétendant se hâte de préparer une nouvelle expédition qu'il compte envoyer dans les provinces méridionales. Cette expédition doit être de 8 à 9,000 hommes et le reste des forces carlistes restera dans la Navarre. En date du 15 Don Carlos n'avait pas encore quitté son quartier général établi à Amurrio.

ALLEMAGNE. Prusse. L'archevêque de Cologne est libre de se prononcer à pied ou en voiture à Minden, mais il ne fait point usage de cette faculté attendu qu'il lui répugne de se faire accompagner par un agent de police. Il a exprimé le désir de se faire conduire devant un tribunal. On assure qu'il est faux qu'il entretienne avec le Saint Siège une correspondance continuelle. La haute noblesse des provinces d'ouest de la Prusse a envoyé à Berlin une députation qui assure au Roi que l'accusation, tendante à représenter l'archevêque comme associé à des affiliations secrètes est entièrement dénuée de fondement. On a été étonné en Prusse de voir avec quelle ardeur les journaux ministériels de France ont embrassé la défense de l'archevêque de Cologne. Par ordre du Roi une seconde église catholique sera érigée dans la capitale. Cette circonstance prouve, dit la Gazette de Carlsruhe, combien S. M. veut à assurer aux catholiques la liberté de leur Culte.

HANOVRE. On lit dans le Courier Allemand. On assure à Gottinque que le Roi Ernest s'est exprimé en ces termes: « Attendu que les Bourgeois de Gottinque se sont montrés aussi calmes que loyaux durant ces derniers événements j'ai l'intention d'appeler à l'Université des professeurs beaucoup plus nombreux que ceux qui ont protesté dussé-je les payer au poids de l'or. » On cite même les noms des professeurs aux quels le Roi fait allusion mais on est embarrassé de nommer un homme qui put avoir droit à remplacer Jacob Grimm.

Le Bulletin des lois publie 1° une ordonnance concernant le traité conclu avec la Prusse et les autres états de l'Union des douanes. 2° une ordonnance relative au traité avec la Prusse concernant les contributions du comité de Hoheln et du Bailliage d'Elbeuergode, 3° une ordonnance concernant le traité avec la Prusse

αίματος εσθ' χριστό και ημεμεσθησεται...
αυτοσπου εις Οσναβρυκ παραγι προεινεναι εκ της κρατικος του δη...

cipaut de Schaumbourg-Lippe.—Les desordres d'Osnabruck ont été, dit-on, causés par l'arrestation du Bourguemestre Stuve. Mr. Stuve était un des membres le plus influens de la dernière assemblée des états.

Le Bourguemestre et le conseil de la ville de Stade ont protesté contre le manifeste Royal, ou ignore encore quel parti a pris l'autorité.

La ville de Schleswick a aussi envoyé une adresse aux sept professeurs de Göttingue. On remarque qu'elle est signée par le Comte Molke président de la première assemblée des états de Schleswic.

TURQUIE. Constantinople. Le second Tewdijhat a paru; et, comme on s'y attendait il ne contient aucun changement parmi les grands Pachas et les gouverneurs de Provinces. Cependant on parle toujours de modifications importantes qui doivent se faire dans les hauts emplois. On assure que Hail Pacha sera nommé Grand-Visir, remplacé au poste de Séraskier par Saïd Pacha, et qu'enfin Emin Pacha sera nommé Séraskier d'Asie.

Le Tartare, attendu de Perse à l'ambassade Anglaise, est arrivé, mais rien n'a encore transpiré sur les nouvelles qu'il a apporté. L'état sanitaire de la capitale est toujours très satisfaisant.

Ο δήμαρχος και το δημοτικόν συμβούλιον της πόλεως του Σταδ διαμαρτυρήσαν κατά της βασιλικής διακηρύξεως. Άγροίται εισίτι ποτον μέτρον έλασιν εις την προκειμένην περίπτωση ή έξουσία. Καί ή πόλις του Σλεσβιχ έστειλεν άνωθεν της προς τοις έπτά καθηγητάς της Γοττιγκες. Η άναφορά αύτη επεγράφη και παρά του Κόμητος Μόλκε προέδρου της πρώτης βουλής του Σλεσβιχ.

ΤΟΥΡΚΙΑ. Κωνσταντινούπολις. Έβδόμη και το δεύτερον Τετζιχάτι, και καθός το είχαν προείη πάντες δέν διαλαμβάνει καμία μεταβολή ές προς τοις μεγάλους Πασόδας και τοις διοικητάς των επαρχιών. Καί όμως γίνεται πάντοτε λόγος περί σημαντικών μεταβολών γειρομένων εις τα μεγάλα έξέματα. Λέγουσιν ότι Ο Χαλίλ Πασόδας θέλει διορισθί Μίγας Βυζήτης, ότι άντ' αύτου διορίζεται Σαρασκίης ο Σαΐδ Πασόδας, και επί τέλος ότι ο Έρβιν Πασόδας διορισθήσεται Σαρασκίης της Άσίας.

Ο περιμενόμενος εις Παρίσις Τάταρος εις την Άγγλικήν Προξενίαν έφασαν, αλλά καίνις δέν γνωρίζει πείας ειδήσεις έφας.

Η κατάσταση της υγείας είναι πάντοτε πολλά εβέρστος εις Κωνσταντινούπολι.

NOUVELLES DIVERSES.

— L'affaire survenue à Bucharest entre l'autorité et le consul de France est terminée. La Porte a formellement reconnu les droits dont le Consul de France avait fait usage, et a approuvé toutes ses réclamations.

— On dit que le père du Prince Ghica, le grand Spathar, est dangereusement malade.

— Mr. Wallez a été nommé Consul de Belgique à Smyrne.

— Dans sa traversée de Smyrne à Constantinople, le paquebot à vapeur Ferdinand a eu dernièrement deux hommes gelés sur le pont.

— Mr. Miège Consul de France à Malte vient d'être nommé agent des relations extérieures à Marseille en remplacement de Mr. Guys décédé.

— Mr. Fabreguettes, Consul de France à la Canée a été appelé à remplacer Mr. Miège au Consulat de France.

— Un decret du Sultan ordonne l'établissement de Phares à l'embouchure de la mer noire et aux premiers chateaux des Dardanelles.

— Nouri-Effendi ex-ambassadeur de la Porte près du cabinet des Tuileries est de retour à Constantinople.

— On assure que le Sultan vient de faire acheter le bateau à vapeur Français le Phocéan.

— Les nouvelles d'Odessa sont toujours de même nature. La peste continue de s'y manifester de temps à autre.

— Les dernières nouvelles du Brésil portent que la province de Bahia est en état d'insurrection contre le gouvernement impérial.

— On lit dans le journal des Débats:

Les difficultés survenues récemment entre le gouvernement de S. M. Belge et le gouvernement Hollandais, à propos de la Forêt de Grunenwald, semblent prendre une tournure beaucoup moins défavorable que ne l'annoncent certains journaux.

Les justes réclamations de la Belgique paraissent avoir été écoutées; les membres de la Diète Germanique se montrent animés d'un esprit d'égalité et de conciliation remarquable, et il ne paraît pas douteux que le conflit Hollando-Belge ne soit jugé plus tard conformément au droit, quand il sera soumis à l'appréciation de la Diète elle-même réunie en assemblée délibérante.

Quoiqu'il en soit de ces conjectures favorables, le gouvernement Français a du prendre ses précautions à tout événement. Un corps d'armée doit être promptement rassemblé sur la frontière du nord, et déjà un certain nombre de régimens sont en marche.

La Belgique n'est pas menacée; ses droits seront respectés et elle le devra tout à la fois à l'attitude noble et ferme de son gouvernement, et aux démonstrations du notre, qui ne souffrira jamais que la moindre atteinte lui soit portée.

A V I S.

Le public est prévenu que le bureau du procureur du Roi du tribunal de première instance d'Athènes, est transporté près de l'école Americaine, dans la maison qu'occupait dernièrement Mr. Daras.

E R R A T U M.

Une erreur s'est glissée dans notre supplément au n° 59 du 25 janvier, où relativement au paquebot à vapeur le Maximilien nous annonçons que les prix de transport et de passage ont été diminués. Les prix sont demeurés les mêmes. La modification consiste en ce que, par mois, le Maximilien ne passe plus que quatre fois par Kalamakiet Syra pour aller deux fois à Nauplie et à Spetzia.

Le gerant responsable Jean A. Balis.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Η μεταξύ του Γαλλικού Προξενίου και της τοπικής έξουσίας εις Βουκουρέστιον διαφορά περί της οποίας ομιλήσαμεν άλλοτε διαλύθη. Η Ύψηλή Πόρτα ανηγνώρισεν έπισημος τα δικαιώματα του Προξενίου της Γαλλίας και απαύχθη όλως τας απαιτήσεις του.

— Ο πατήρ του πρίγγιπτος Γκιζα ο μέγας Σπαθάρος είναι βαρως ασθενής.

— Ο Κ. Βαλλής διορίσθη Πρόξενος της Βελγίας εις Σμύρνην.

— Είς τον μεταξύ Σμύρνης και Κωνσταντινουπόλεως διάπλουον του άτμοπλόου ο Φερδινάνδος έπέγασεν ισχύτως επί του κατασφραγισματος δύο άνθρωπων υπό του έπιβουλοκού φύλακος.

— Ο Κ. Μίγας Πρόξενος της Γαλλίας εις Μελίτην διορίσθη επίτροπος των έξωτερικών υποθέσεων εις Μασσαλίαν αντί του αποδυσώσαντος Κ. Γκέφ.

— Ο Κ. Φαβριγιάνς Πρόξενος Γάλλος εις Κρήτην, διορίσθη ως τοιοούτος εις Μελίτην.

— Ο Σουλτάνος διάταξε να τειθαι φέροι εις το στόμιον της μάτης θαλάσσης και εις τα δύο πρώτα φρούρια του Έλλησπόντου.

— Ο Νουρι-εφέντης πρέσην Πρέσβος της Ύ. Πόρτας εις Παρίσι έπίστρεψεν εις Κωνσταντινούπολι.

— Λέγουσιν ότι ο Σουλτάνος ήρθε εις Γαλλικόν άτμοπλουον ο Φοκίον.

— Αι ειδήσεις της Όδησσοσ είναι πάντοτε της αύτης φύσεως ή παρούσας δέν εξέλπαν όλως διάλου.

— Κατά τας τελευταίας εκ Βραζιλίον ειδήσεις ή έπαρχία της Βαχίας διαπαράτησιν κατά της Αυτοκρατορικής Κυβερνήσεως.

— Η έξημερης τού Συζητήσεωσ λέγει ότι ή διαφορά ήτις άνήκει εσχάτως μεταξύ της Βελγίας και της Όλλανδικής Κυβερνήσεως ές προς το τέλος του Γρένγνολδ πλησιάζει να διαλυθη. Εισηκουσθησασιν ως φαίνεται αι εβλογαι απαιτήσεις της Βελγίας. Όλα τα μίλη της Γερμανικής αιαιτης όρμησιν από αρχάς συνδιπλαστικώς, θέλουσιν δικαιοσ δικαιοσ συμφέρονσ μί τον νόμον την διαφοράν ταύτην όταν συλλήθοντα εις Συνέλιτιον λάβοσιν αύτην έπ' όλην.

Όπως και άν έχη ή Γαλλική Κυβέρνησις όριμα να λάθη τα μέτρα της εις την προκειμένην περίπτωση, όθεν έστειλεν ήδη επί τούτω εις τα άρκετικά μέθορια ισχυρά στρατεύματα.

Την Βελγίαν δέν επαπειλεί ουδεις κίνδυνος, τα δικαιώματά της θέλουσιν οεδοσθαι, χάρις εις την συνετή διαγωγήν της Κυβερνήσεως της, και εις την μεσολάθειαν της ήμετέρας, ήτις δέν θέλει άναχθη ποτέ την ελαχίστην κατ' ίκείνης προσβολήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ειδοποιείται τού κοινόν ότι, τού Γραφειου του Εισαγγελίως των εν Άθήναις προτοδικών μετέβη εις την άπειραν τού Καταστήματος τού Αμερικανικού σχολείου ούσαν εις την όποιαν εκατοκότεσ μίχρη τούδε ο Κόμης άδρας.

ΠΑΡΟΡΑΝΝΑ.

Παρασείρησι λάθος τι εις τού παραρτήμα τού 59 αριθμού της έφημερίδος μας, όπου ομιλήσασιν περί τού άτμοταχυπλόου ο Μαξιμίλιανός άναγγελαμεν ότι αι τιμαί της μετακομισεως ήλαττώθησαν. Αι τιμαί ήμιναι αι αύται, ή δέ γνωμένη μεταρρίθμισις ουσίεται εις τού ότι ο Μαξιμίλιανός δέν θέλει διαργησθαι τού λοιπού ήμψ τετράκις τού μισού από Καλαμάκιον και Σύρα, διά να άπέρχηται δις εις Ναύπλιον και Σπίτζας.

Ο Ύψιθόρος Συναχτήσ Ιωάννης Α. Μπαλής.